

نبذة في العقيدة الإسلامية (شرح
أصول الإيمان) (للمؤمنين والجمعة)
บทสรุปเกี่ยวกับหลักการเชื่อมั่นใน
ศาสนาอิสลาม

บทสรุปเกี่ยวกับหลักการเชื่อมั่นในศาสนาอิสลาม

มุฮัมมัด บิน ศอลิห์ อัลอุษัยมีน

บทสรุปเกี่ยวกับหลักการเชื่อมั่นในศาสนาอิสลาม

ม

เขียนโดยชัยค์

มุฮัมมัด บิน ศอลิห์ อัลอุษัยมีน

ขออัลลอฮ์ทรงอภัยโทษท่าน

บิดามารดาของท่าน

และบรรดามุสลิมทั้งปวง

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์

ผู้ทรงกรุณาปราณี

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

คำนำ

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์แห่งอัลลอฮ์

เราขอสรรเสริญพระองค์ ขอความช่วยเหลือ ขออุกฏะโทษ

และขอกลับเนื้อกลับตัวไปยังพระองค์เพียงผู้เดียว

และเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของตนเอง

และจากความผิดพลาดที่เกิดจากการงานที่เราได้กระทำ

ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงให้ทางนำแก่เขา

ก็ไม่มีผู้ใดที่ทำให้เขาหลงทางได้

และผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงให้เขาหลงทาง

ก็ไม่มีใครสามารถทำให้เขาได้รับทางนำ

ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพอิบา

ดะฮ์นอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ

กับพระองค์

และฉันขอปฏิญาณว่าแท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นป่าวและศาสนทูตของพระองค์

ขออัลลอฮฺทรงประทานพรและความสันติสุขอย่างมากมายแด่ท่าน ตลอดดวงศรัทธานของท่าน บรรดาสาวกของท่าน และบรรดาผู้ที่เจริญรอยตามพวกเขาด้วยคุณงามความดี

ส่วนต่อจากนี้ แท้จริง 'วิชาเตาฮิด' เป็นศาสตร์ที่ประเสริฐที่สุด ทรงคุณค่าที่สุด และจำเป็นที่สุดที่ต้องแสวงหา

เพราะเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง เกี่ยวกับพระนามของพระองค์ คุณลักษณะของพระองค์ และสิทธิของพระองค์ที่มีต่อปวงป่าวของพระองค์ และเป็นกุญแจสู่แนวทางที่นำไปสู่อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง และเป็นรากฐานแห่งบทบัญญัติต่างๆ ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้

บรรดาเราะซูลจึงเห็นพ้องต้องกันในการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สิ่งนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

(وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ 25)

"และเราได้ส่งเราะซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าเถิด" (ซูเราะฮ์ อัน-อันบิยาฮ์: 25)

และพระองค์ทรงเป็นพยานยืนยันต่อตัวของพระองค์เองถึงความเป็นเอกะ (ความเป็นหนึ่งเดียว/ไม่มีภาคีใดๆ) และมลาอิกะฮฺของพระองค์ก็เป็นพยานยืนยันต่อพระองค์ถึงค

ความเป็นเอกะนี้ และบรรดาผู้ทรงความรู้ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (18)

"อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า

แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้
จริงนอกจากพระองค์เท่านั้น

เช่นเดียวกับบรรดามลาอิกะฮ์และบรรดาผู้รู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความ
ยุติธรรม

ต่างก็ยืนยันว่า

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอก
จากพระองค์ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ" (ซูเราะฮ์
อาล อิมรอน : 18)

และเมื่อเตาฮีดมีความสำคัญเช่นนี้

จึงจำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนที่จะต้องเอาใจใส่ต่อสิ่งนี้

ด้วยการเรียนรู้ การสอน การใคร่ครวญ

และการยึดมั่นเป็นหลักศรัทธา

เพื่อสร้างศาสนาของเขาบนรากฐานที่ถูกต้องมั่นคง

เปี่ยมด้วยความสงบมั่นและการยอมจำนน

กระทั่งเขาจะได้รับความสุขจากผลบุญและผลตอบแทนของม
ัน

และอัลลอฮ์คือผู้ประทานความสำเร็จ

ผู้แต่งหนังสือ

ศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลาม คือศาสนาที่อัลลอฮ์ทรงส่งท่านนบีมุฮัมมัด
คือลลิลลอฮอะลัยฮิอะสลัลัม มาพร้อมกับศาสนานี้

และทรงให้ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาสุดท้าย

ปิดท้ายศาสนาทั้งปวง

อีกทั้งทรงทำให้ศาสนาอิสลามสมบูรณ์ครบถ้วนสำหรับป่าวของพระองค์

และทรงทำให้ความโปรดปรานของพระองค์สมบูรณ์แก่พวกเขา
ด้วยศาสนา

และทรงพอพระทัยศาสนาอิสลามให้เป็นศาสนาของพวกเขา
ดังนั้น จะไม่ทรงรับศาสนาใดจากผู้ใด

นอกเหนือจากศาสนาอิสลามเท่านั้น

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا 40﴾

"มุฮัมหมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขา
แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี
และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง" (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ : 40)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"...วันนี้ข้าได้ทำให้ศาสนาของพวกเขาสมบูรณ์เพื่อพวกเขา
และข้าได้ทำให้ความโปรดปรานของข้าที่มีต่อพวกเขานั้นบริบูรณ์
และข้าได้เลือกให้อิสลามเป็นศาสนาสำหรับพวกเขา..."
(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 3)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ...﴾

"แท้จริงศาสนา (ที่เป็นที่ยอมรับ) ณ ที่อัลลอฮ์นั้น
คือศาสนาอิสลาม..." (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 19)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ (85)﴾

"และผู้ใดแสวงหาศาสนาอื่นจากอิสลาม ดังนั้น

มันจะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด

และในโลกนั้นเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 85)

และอัลลอฮ์

ตะอาลา

ได้ทรงกำหนดเป็นศาสนบัญญัติแก่มนุษย์ทั้งปวงให้ยึดมั่นใน ศาสนาของพระองค์

แล้วพระองค์ก็ทรงตรัสแก่เราะซูลของอัลลอฮ์

คือลัลลอฮุอะลียฮิวะสัลลัม ว่า:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (158)﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) "โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย

แท้จริงฉันคือเราะซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งมวล

ซึ่งพระองค์นั้นทรงครอบครองบรรดาชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระ องค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย

ดังนั้นพวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์เถิด ผู้เป็นนบีที่เขียนไม่ได้ อ่านไม่ออก

ซึ่งเขาได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาถ้อยคำของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด

เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับทางนำ" (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ :158)

และในศาเราะฮ์หิมุสลิม: จากอบูฮุร็อยเราะฮ์
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้รายงานจากท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลียฮิวะสลัลัม ซึ่งท่านกล่าวว่า:
«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَمَةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ
يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ».

"ขอสาบานด้วยพระองค์ผู้ซึ่งชีวิตของมุฮัมหมัดอยู่ในพระหัตถ์
ของพระองค์
จะไม่มีผู้ใดที่ได้ยินเกี่ยวกับฉันจากประชาชาตินี้
ไม่ว่าจะเป็นยิวหรือคริสเตียน
แล้วเสียชีวิตไปโดยไม่ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่
ฉัน เว้นแต่เขาจะเป็นคนหนึ่งจากชาวนรก"¹

และการศรัทธาต่อท่าน
คือการเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านนำมาพร้อมกับการยอมรับและการ
นอบน้อม ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การเชื่อมั่นเท่านั้น ด้วยเหตุนี้
อบูฏอลิบจึงไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อท่านเราะซูล
คือลัลลอฮุอะลียฮิวะสลัลัม ทั้งๆ
ที่เขาเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านนำมา
และปฏิเสธว่าศาสนาของท่านนั้นเป็นศาสนาที่ดีที่สุด
และศาสนาอิสลามนั้นครอบคลุมคุณประโยชน์ทั้งหลายที่มี
อยู่ในศาสนาต่าง ๆ ก่อนหน้านั้น
และมีความโดดเด่นเหนือกว่าด้วยการเป็นศาสนาที่เหมาะสมกับ

¹ บันทึกโดย มุสลิม: ในหมวดการศรัทธา
หัวข้อจำเป็นต้องศรัทธาต่อการเป็นเราะซูลของท่านนบีมุฮัมมัด
คือลัลลอฮุอะลียฮิวะสลัลัม ที่ถูกส่งมายังมนุษยทุกคน และการยกเลิกศาสนาต่าง ๆ
ด้วยศาสนาของท่าน, หมายเลข (153).

ทุกยุคทุกสมัยและทุกประชาชาติ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ตรัสกับศาสนทูตของพระองค์ว่า:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ...﴾

"และเราได้ประทานคัมภีร์ (อัลกุรอาน)

ลงมาแก่เจ้าด้วยความจริงเพื่อเป็นการยืนยันถึงความจริงของ
คัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามันและปกป้องคัมภีร์นั้น..." (ซูเราะฮ์ อัล-
มาอิดะฮ์: 48)

ความหมายของการที่ศาสนาอิสลามเหมาะสมสำหรับทุก
ยุคทุกสมัย ทุกสถานที่ และทุกประชาชาติ คือ
การยึดมั่นปฏิบัติตามศาสนาอิสลามนั้น
ไม่ขัดแย้งกับผลประโยชน์และความผาสุกของประชาชาติใน
ยุคใดหรือสถานที่ใด

หากแต่กลับเป็นปัจจัยแห่งความเจริญและความถูกต้องของพ
วเขาเอง และความหมายดังกล่าว มิได้หมายความว่า
ศาสนาอิสลามจะต้องยอมจำนนหรือปรับเปลี่ยนตามทุกยุค
ทุกสถานที่ และทุกประชาชาติ
ตามที่บางคนพยายามจะทำความเข้าใจเช่นนั้น

และศาสนาอิสลามคือศาสนาที่แท้จริง ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงรับประกันแก่ผู้ที่ยึดมั่นต่อมันอย่างแท้จริงว่า
พระองค์จะทรงช่วยเหลือเขา และทรงทำให้เขามีชัยเหนือผู้อื่น
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ 9﴾

"พระองค์คือผู้ที่ได้ส่งเราะซูล (มุฮัมมัด)
พร้อมด้วยทางนำ (อัลกุรอาน) และศาสนาที่แท้จริง

เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนาของพระองค์เป็นที่ประจักษ์เหนือศาสนาใดๆ แม้ว่าบรรดาผู้ตั้งภาคีจะเกลียดก็ตาม" [ซูเราะฮ์ อัลศ็อฟ: 9].

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا
اَسْتَخْلَفْنَا مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ
خَوْفِهِمْ اَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ
{55}

"อัลลอฮ์ทรงสัญญากับบรรดาผู้คนในหมู่พวกเจ้าที่ศรัทธาและประกอบคุณงามความดีว่า

แน่นอนพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นผู้สืบช่วงปกครองแผ่นดิน

ดังที่พระองค์เคยทรงให้บรรดาชนก่อนพวกเขาเป็นผู้สืบช่วงมาก่อนแล้ว

และพระองค์จะทรงทำให้ศาสนาของพวกเขาที่พระองค์ทรงโปรดปรานเป็นที่มั่นคงเป็นเกียรติแก่พวกเขา

และแน่นอนพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงพวกเขาจากการใช้ชีวิตที่อยู่ในความหวาดกลัวสู่ความสงบสุข

โดยที่พวกเขาเคารพภักดีต่อข้า ไม่ตั้งภาคีอื่นใดต่อข้า และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น ดังนั้น ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน" [อันนุร : 55]

ศาสนาอิสลาม คือการศรัทธาและบทบัญญัติ
จึงเป็นศาสนาที่สมบูรณ์แบบทั้งในด้านการศรัทธาและบทบัญญัติ:

กล่าวโดยสรุปคือ
ศาสนาอิสลามนั้นสั่งใช้ในทุกศีลธรรมอันประเสริฐ
และห้ามจากทุกศีลธรรมอันต่ำช้า และสั่งใช้ในทุกการงานที่ดี
และห้ามจากทุกการงานที่เลวร้าย

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ 90﴾

"แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำการดี
และการบริจาคแก่ญาติใกล้ชิด
และทรงห้ามปรามการอนาจารและการชั่วช้า และการอธรรม
พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจักได้รำลึก"
(ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 90)

หลักการอิสลาม

หลักการอิสลาม: คือรากฐานซึ่งเป็นที่ตั้งของศาสนา มี 5
ประการ ดังนี้: ดังที่อิบนุอุมัร เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า
ได้รายงานจากท่านนบี ﷺ คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม
ซึ่งท่านนบีได้กล่าวว่า:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسَةٍ: عَلَى أَنْ يُوجَدَ اللَّهُ - وَفِي رِوَايَةٍ عَلَى خَمْسٍ -: شَهَادَةٌ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ
رَمَضَانَ، وَالْحَجَّ»

“อิสลามถูกสร้างขึ้นบนหลักห้าประการ:

คือการให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ -
และในอีกสายรายงานหนึ่งระบุว่า บนหลักห้าประการ -:
คือการปฎิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักก

ระอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์
และมุฮัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์,
การดำรงการละหมาด, การจ่ายซะกาต,
การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน และการบำเพ็ญหัจญ์”
ชายคนหนึ่งจึงถามว่า: “การทำฮัจญ์
และการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนหรือ?” ท่านกล่าวว่า:
«لَا، صِيَامٌ رَمَضَانَ، وَالْحُجُّ»

ไม่ การถือศีลอดรอมฎอน และฮัจญ์
ฉันได้ยินมาเช่นนี้จากท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม¹

1-

สำหรับการปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
และมุฮัมมัดเป็นบ่าวและเราะซูลของพระองค์นั้น คือ
การยึดมั่นอันแน่วแน่ที่ถูกกล่าวออกมาเป็นคำปฏิญาณนี้
ประหนึ่งว่าด้วยความแน่วแน่ในเรื่องนั้น
เขาจึงเป็นผู้ที่ประจักษ์แจ้งต่อสิ่งนั้น
และที่การปฏิญาณนี้ถูกนับเป็นเพียงประการเดียว ทั้งๆ
ที่สิ่งที่ถูกปฏิญาณนั้นมีหลายส่วน:

ทั้งนี้ก็เพราะท่านเราะซูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เป็นผู้เผยแผ่จากอัลลอฮ์ ตะอาลา ดังนั้น
การปฏิญาณในความเป็นบ่าวและการเป็นศาสนทูตของท่าน

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี: ในหมวดการศรัทธา, หมายเลข (8), และมุสลิม:
ในหมวดการศรัทธา, บทที่ว่าด้วยคำกล่าวของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ที่ว่าอิสลามถูกวางรากฐานอยู่บนห้าประการ, หมายเลข (16)

จึงเป็นส่วนเติมเต็มของคำปณิธานว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอก
จากอัลลอฮ์

หรืออีกประการหนึ่ง

ก็เพราะว่าชะฮาดะฮ์ทั้งสองนี้เป็นรากฐานของความถูกต้องแล
ะการตอบรับการงาน

เนื่องจากการงานใดๆ

จะไม่ถูกต้องและไม่ถูกตอบรับ

นอกจากด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์

ตะอาลา

และการปฏิบัติตามเราะซูลของพระองค์

คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะลลัม

ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์

จึงเป็นการยืนยันถึงการปณิธานตนว่า

‘ไม่มีพระเจ้าที่ควรเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอ
ฮ์’

และด้วยการปฏิบัติตามแบบอย่างท่านเราะซูลลลอฮ์

จึงเป็นการยืนยันถึงการปณิธานตนว่า

‘แท้จริงมุหัมมัดคือป่าวของพระองค์และศาสนทูตของพระองค์’

และผลพวงหนึ่งของคำปณิธานอันยิ่งใหญ่นี้คือ

การปลดปล่อยหัวใจและจิตใจออกจากความเป็นป่าวของสิ่งถูก
สร้าง และออกจากการปฏิบัติตามผู้ที่ไม่ใช่บรรดาศาสนทูต

2- ส่วนการดำรงไว้ซึ่งการละหมาดนั้น

:

คือการอิมานะฮ์ต่ออัลลอฮ์

ผู้สูงทรง

ด้วยการปฏิบัติให้ถูกต้องและสมบูรณ์ครบถ้วนตามเวลาและรู
ูปแบบของมัน

ส่วนหนึ่งจากผลของมันคือ

ความผ่องใสและเบิกบานของจิตใจ

ความชื่นใจและความสงบของสายตา
และการยับยั้งห้ามปรามจากความลามกชั่วช้าและสิ่งที่ผิดศีล
ธรรม

3- ส่วนการจ่ายชะกาทนั้น

คือการอวดฮัต่ออัลลอฮ์ตะอาลา
ด้วยการจ่ายส่วนที่วาญิบในทรัพย์สินที่ต้องจ่ายชะกาทให้แก่
บรรดาผู้มีสิทธิ

และผลประโยชน์ของมันคือ
การชำระจิตใจให้บริสุทธิ์จากนิสัยที่ต่ำทราม
(ความตระหนี่ถี่เหนียว)

และการตอบสนองความต้องการของอิสลามและบรรดามุสลิม

4- การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน

คือการอวดฮัต่ออัลลอฮ์ตะอาลา
ด้วยการอดกลั้นจากสิ่งที่ทำให้เสียศีลอดในช่วงเวลากลางวัน
ของเดือนเราะมะฎอน

และในบรรดาผลลัพธ์ของมัน คือ
การฝึกฝนขัดเกลาจิตใจให้ละเว้นจากสิ่งที่ตนรักใคร่
เพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์
ผู้ทรงเกรียงไกรและสูงส่ง

5- ส่วนการทำฮัจญ์ คือการอวดฮัต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
โดยการมุ่งสู่บัยตุลลอฮ์อัลหะรอม เพื่อประกอบพิธีกรรมฮัจญ์

และผลของมันคือ
การฝึกฝนจิตใจให้สละหิ้งกำลังทรัพย์และกำลังกายในการภัก
กดีต่ออัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้

การทำหัจญ์จึงเป็นการญิฮาดประเภทหนึ่งในหนทางของอัลลอฮ์

และผลลัพธ์เหล่านี้ที่เราได้กล่าวถึง

ซึ่งเกิดจากหลักการพื้นฐานดังกล่าว รวมถึงผลลัพธ์อื่น ๆ ที่ยังมีได้กล่าวถึง

ล้วนมีส่วนทำให้ประชาชาตินี้กลายเป็นประชาชาติอิสลามที่บริสุทธิ์และผุดผ่อง ยึดมั่นศาสนาแห่งสัจธรรมของอัลลอฮ์ และปฏิบัติต่อผู้คนทั้งหลายด้วยความยุติธรรมและความจริงใจ เนื่องจากบทบัญญัติอื่น ๆ ของศาสนาอิสลามทั้งหมด ย่อมดำรงความถูกต้องได้ด้วยความถูกต้องของหลักการพื้นฐานเหล่านี้

และสภาพความเป็นอยู่ของประชาชาติก็จะดีขึ้นด้วยความถูกต้องมั่นคงของกิจการทางศาสนาของพวกเขา และความดีงามในสภาพของประชาชาติจะสูญหายไปมากน้อยเพียงใด

ก็ย่อมเป็นไปตามระดับที่พวกเขาขาดความถูกต้องมั่นคงในกิจการทางศาสนาของตน

และผู้ใดประสงค์ที่จะประจักษ์แจ้งในสิ่งนั้น

ก็ให้อ่านคำดำรัสของอัลลอฮ์ตะอาลาที่ว่า:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْفُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ 96 أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْفُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ 97 أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْفُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُرْحَىٰ وَهُمْ يَلْعَبُونَ 98 أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ 99﴾

"และหากชาวเมืองนั้นศรัทธาและยำเกรง (ต่ออัลลอฮ์) แน่แน่นอนเราก็จะเปิดประตูแห่งความจำเริญจากชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินแก่พวกเขา แต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธ

(บรรดาเราะซูลของเรา)

ดังนั้นเราได้ลงโทษพวกเขาตามสิ่งที่พวกเขาได้ชวนขวายเป็น
96

แล้วชาวเมืองนั้นจะปลอดภัยจากการลงโทษของเราที่มายังพวกเขาในเวลากลางคืน

ขณะที่พวกเขากำลังหลับใหลอยู่กระนั้นหรือ? 97

หรือชาวเมืองนั้นจะปลอดภัยจากการลงโทษของเราที่มายังพวกเขาในตอนสาย

ขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนานกันอยู่กระนั้นหรือ? 98

แล้วพวกเขารู้สึกปลอดภัยจากแผนการของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?
"ไม่มีผู้ใดปลอดภัยจากแผนการของอัลลอฮ์
นอกจากกลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น 99" (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 96-99)

จงใคร่ครวญถึงประวัติศาสตร์ของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วเกิด
เพราะแท้จริงประวัติศาสตร์นั้นเป็นบทเรียนสำหรับผู้มีสติปัญญา

และเป็นแสงสว่างแก่ผู้ที่จิตใจของเขามีได้มีสิ่งใดมาปิดกั้น
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงช่วยเหลือ

รากฐานแห่งหลักการศรัทธาอิสลาม

ศาสนาอิสลาม —ดังที่เราได้อธิบายไว้แล้วก่อนหน้านี้—
ประกอบด้วยทั้งหลักความเชื่อ (อะกีดะฮฺ) และบทบัญญัติ
(ชะรีอะฮฺ) และเราได้กล่าวถึงบางส่วนของบทบัญญัติเหล่านั้น

พร้อมทั้งได้กล่าวถึงเสาหลักของศาสนา

ซึ่งถือเป็นรากฐานของบทบัญญัติต่าง ๆ ของศาสนา

สำหรับหลักการเชื่อมั่นในศาสนาอิสลามนั้น

รากฐานของมันคือ:

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์

ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ต่อบรรดาเราะซูลของพระองค์

ต่อวันปรโลก และต่อกฎสภาพการณ์ทั้งดีและชั่ว

คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และสุนนะฮ์ของเราะซูลของพระองค์
คือลัทธิล่อลอะลียฮะลัลล์ม ได้ชี้ชัดถึงหลักมูลฐานเหล่านี้

และในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

"หาใช่ความดีนั้นอยู่ที่การผินหน้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกเลย แต่ความดี

คือการศรัทธาของบุคคลที่มีต่ออัลลอฮ์ วันปรโลก มะลาอิกะฮ์ คัมภีร์ และบรรดานบี..." (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 177)

และในเรื่องอัล-เกาะดร์ ได้กล่าวว่า :

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ 49 وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجْدَةٌ كُلِّمٌ بِالْبَصَرِ 50﴾

"แท้จริงทุกๆ สิ่งนั้น เราสร้างมันตามการกำหนด (ที่ถูกบันทึกไว้ล่วงหน้าแล้ว)

และกิจการของเรา (ในการสร้าง) นั้นเพียง (บัญชา) ครั้งเดียว คล้ายกับชั่วพริบตาเดียว 50" [อัลเกาะมัร : 49-50]

ในสุนนะฮ์ของท่านเราะซูลลอฮ์

คือลัทธิล่อลอะลียฮะลัลล์ม

ท่านนบี

คือลัลลอฮฺอะลัยฮิซซาลัม ได้กล่าวตอบมลาอิกะฮ์ญิบรออีล อะลัยฮิสสลาม เมื่อเขาได้ถามท่านเกี่ยวกับการศรัทธาว่า:
«الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ: خَيْرُهُ وَشَرُّهُ».

“การศรัทธา คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์
ต่อบรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์
ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ต่อบรรดาเราะซูลของพระองค์
ต่อวันปรโลก
และท่านศรัทธาต่อการกฎสภาวะการณ์ของพระองค์ทั้งดีและ
ชั่ว”¹

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

และการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ประกอบด้วยสี่ประการ คือ
ประการที่หนึ่ง: การศรัทธาต่อการใช้จริงของอัลลอฮ์
และสัญญาตญาณ สติปัญญา บทบัญญัติศาสนา
และประสาทสัมผัส ได้บ่งบอกถึงการมีอยู่จริงของพระองค์
ผู้ทรงสูงส่ง

สำหรับหลักฐานทางสัญญาตญาณที่บ่งชี้ถึงการมีอยู่จริงของ
พระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิและสูงส่งนั้น คือ
แท้จริงทุกสรรพสิ่งที่ถูกสร้างได้ถูกสร้างมาให้ศรัทธาต่อผู้สร้าง
ของมัน โดยมีต้องผ่านการไตร่ตรองหรือการเรียนรู้ใดๆ
มาก่อน

และจะไม่มีผู้ใดเห็นเหือกจากข้อกำหนดแห่งสัญญาตญาณนี้
เว้นแต่ผู้ที่มีบางสิ่งเกิดขึ้นกับหัวใจของเขาซึ่งทำให้เขาเห็นเห

¹ บันทึกโดย มุสลิม ในหมวดการศรัทธา หมายเลข (8), อบูดาวูด: ในหมวดอัซสุนนะฮฺ
บทที่ว่าด้วยกฎเกาะดร์, หมายเลข (4695)

ออกไป ตามหะดีษของท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม
ที่ว่า:

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجْسِنَانِهِ»

«เด็กทุกคนเกิดมาด้วยธรรมชาติอันบริสุทธิ์
ดังนั้นพ่อและแม่ของเด็กนั้นทำให้เด็กเป็นยิว หรือคริสต์
หรือมะยูซ»¹

2-

สำหรับหลักฐานทางสติปัญญาต่อการดำรงอยู่ของอัลลอฮ์
ตะอาลา ก็เพราะว่าสิ่งที่ถูกสร้างเหล่านี้ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
จำเป็นต้องมีผู้สร้างที่ทำให้มันเกิดขึ้นมา
เพราะเป็นไปไม่ได้ที่มันจะสร้างตัวเองขึ้นมา
และก็เป็นไปไม่ได้ที่จะเกิดขึ้นมาโดยบังเอิญ

มันไม่อาจทำให้ตนเองมีอยู่ขึ้นมาได้ด้วยตัวของมันเอง
เพราะสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่สามารถสร้างตัวของมันเองขึ้นมาได้
เพราะก่อนที่มันจะมีอยู่ มันคือความว่างเปล่า
แล้วมันจะเป็นผู้สร้างได้อย่างไร?

และไม่อาจเกิดขึ้นโดยบังเอิญ
เพราะว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่จำเป็นต้องมีผู้ทำให้เกิด
และเพราะการดำรงอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลายบนระเบียบอันคง
งาม ความสอดคล้องประสานที่กลมกลืน

1

รายงานโดยอัลบุคอรี

ในหมวดญะนาอีย

บทที่ว่าด้วยเมื่อเด็กเข้ารับอิสลามแล้วเสียชีวิตจะละหมาดให้เขาหรือไม่
และการเสนอนิสลามแก่เด็ก หมายเลข (1292) และโดยมุสลิม ในหมวดเกาะดร์
บทที่ว่าด้วยความหมายของคำว่า ทารกทุกคนที่เกิดมาบนฟิฏเราะฮ์
และข้อตัดสินเกี่ยวกับการเสียชีวิตของบรรดาเด็กของผู้ปฏิเสธศรัทธาและเด็กของบรรดา
มุสลิม หมายเลข (2658)

และความเชื่อมโยงอย่างแนบแน่นระหว่างเหตุและผลของมัน
รวมทั้งความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของสิ่งมีอยู่ทั้งหลาย
ย่อมปฏิเสธอย่างเด็ดขาดว่าการดำรงอยู่นี้จะเกิดขึ้นโดยบังเอิญ
เนื่องจากสิ่งที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญนั้น
ย่อมไม่มีระเบียบตั้งแต่ต้นกำเนิดของการมีอยู่
แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรที่มันจะดำรงอยู่อย่างเป็นระบบในขณะ
ดำรงอยู่และพัฒนาไปต่อเนื่องเช่นนี้?

และเมื่อเป็นไปได้ที่สิ่งมีชีวิตเหล่านี้จะเกิดขึ้นมาได้ด้วย
ตัวของมันเอง และไม่ได้เกิดขึ้นมาโดยบังเอิญ
ก็เป็นที่น่าคิดว่าจำเป็นต้องมีผู้สร้างสำหรับมัน
ซึ่งก็คืออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

และแท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้กล่าวถึงหลักฐานทางปัญญาและข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนในซูเราะฮ์อิฏญูร โดยที่พระองค์ได้ตรัสว่า:

{أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخُلُقُونَ 35}

"หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยปราศจากผู้ทรงสร้างหรือว่า
พวกเขาเป็นผู้สร้างตัวของพวกเขาเอง" [ซูเราะฮ์ อิฏญูร :
35]. กล่าวคือ

แท้จริงพวกเขาไม่ได้ถูกบังเกิดมาโดยปราศจากผู้สร้าง
และพวกเขาก็มิใช่ผู้ที่สร้างตัวของพวกเขาเอง
ดังนั้นจึงเป็นที่ยืนยันได้ว่า ผู้สร้างของพวกเขา นั่นคืออัลลอฮ์
ผู้ทรงจำเรญยิ่ง ผู้ทรงสูงส่ง ด้วยเหตุนี้ เมื่อญเบอร์ บิน มุญอิม
เราะฎียัลลอฮูอันฮุ ได้ฟังท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลลออะลัยฮะสลัลม อ่านซูเราะฮ อัจญฺร
จนกระทั่งท่านได้อ่านมาถึงอายะฮเหล่านี้:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخُلُقُونَ 35 أَمْ خُلِقُوا الْمَوْتِ وَالْآلِزُ بِالْ لَا
يُوقِنُونَ 36 أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنٌ رِزْقِكَ أَمْ هُمُ الْمُضِيِّرُونَ 37﴾

"หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยปราศจากผู้ทรงสร้างหรือว่า
พวกเขาเป็นผู้สร้างตัวของพวกเขาเอง

หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้
เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก

หรือว่าพวกเขามีขุมทรัพย์แห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า
หรือว่าพวกเขาเป็นผู้มีอำนาจจัดการ" [ซูเราะฮ อัจญฺร : 35-
37].

และในขณะนั้นท่านญะบรียิลเป็นมุขริกอยู่
ท่านได้กล่าวว่า: "หัวใจของฉันแทบจะโอบยบิน
และนั่นคือครั้งแรกที่การศรัทธาได้เข้ามาสถิตมั่นในหัวใจของ
ฉัน"¹

และเราจะขอยกตัวอย่างเพื่ออธิบายเรื่องดังกล่าวว่า
หากมีคนหนึ่งได้เล่าให้ท่านฟังถึงเรื่องของวังที่ถูกสร้างอย่าง
ใหญ่โตหลังหนึ่ง ซึ่งมีสวนมากมายล้อมรอบ
และมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านระหว่างสวนเหล่านั้น
ภายในวังก็เต็มไปด้วยเครื่องปูลาดและเตียงนอน
ทั้งยังถูกประดับประดาด้วยเครื่องตกแต่งนานาชนิด
ทั้งที่เป็นส่วนประกอบหลักและส่วนประกอบเสริม
และเขากล่าวแก่เจ้าว่า

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี: ซูเราะฮ อัจญฺร (4854)

"แท้จริงปราสาทหลังนี้และความสมบูรณ์พร้อมที่อยู่ในนั้นได้
บังเกิดขึ้นมาเอง
หรือเกิดขึ้นมาโดยบังเอิญโดยปราศจากผู้สร้าง"
เจ้าก็ต้องรีบปฏิเสธและกล่าวว่ามันเป็นความเท็จ
และนับว่าคำพูดของเขานั้นเป็นคำพูดที่โง่เขลา
แล้วจะเป็นไปได้หรือที่จักรวาลอันกว้างใหญ่นี้ หิ้งผืนดิน
ฟากฟ้า ดวงดาว สภาวะการณ์ต่างๆ
และระบบอันงดงามน่าอัศจรรย์ของมัน
จะสร้างตัวของมันเองขึ้นมา
หรือเกิดขึ้นโดยบังเอิญโดยปราศจากผู้สร้าง?!

3-

และสำหรับหลักฐานทางศาสนาที่บ่งชี้ถึงการมีอยู่ของอัลลอฮ์
ตะอาลา:

ก็เพราะว่าบรรดาคัมภีร์ของพระเจ้าทั้งหมดต่างก็ได้กล่าวถึง
เรื่องดังกล่าว และบทบัญญัติต่างๆ
ที่ยุติธรรมที่มาพร้อมกับคัมภีร์เหล่านั้นซึ่งครอบคลุมถึงผลประโยชน์ของปวงบ่าว

ก็เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ว่ามีมาจากพระผู้อภิบาลผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้ในผลประโยชน์ของปวงบ่าวของพระองค์
และข่าวสารเกี่ยวกับสรรพสิ่งต่างๆ ที่บทบัญญัติได้นำมา
ซึ่งความเป็นจริงได้ยืนยันถึงความสัตย์จริงของมันนั้น
ถือเป็นหลักฐานว่าสิ่งเหล่านั้นมาจากพระผู้อภิบาลผู้ทรงอานุภาพ
ในการบันดาลให้เกิดสิ่งที่พระองค์ได้ทรงแจ้งข่าวไว้

สำหรับหลักฐานทางประสาธน์สัมพันธ์ที่บ่งชี้ถึงการมีอยู่ของอัลลอฮ์นั้น มีสองประการ คือ:

ประการที่หนึ่งคือ:

การที่เราได้ยินและได้เห็นการตอบรับคำวิงวอนของบรรดาผู้วิงวอน และการช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ประสบความทุกข์ยากนั้น เป็นหลักฐานอันเด็ดขาดที่บ่งชี้ถึงการดำรงอยู่ของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง อัลลอฮ์ สุบฮานะฮู ทรงตรัสว่า:

{وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ...}

"และจงรำลึกถึงเรื่องราวของนูห์ เมื่อเขาได้ร้องขอ (ต่ออัลลอฮ์) ก่อนหน้านั้น แล้วเราก็ได้ตอบสนองเขา..." (ซูเราะฮ์ อัล-อันบียาฮ์ : 76) และพระองค์ตรัสว่า :

{إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ...}

"จงรำลึก (โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย) ขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงตอบรับแก่พวกเจ้า..." (ซูเราะฮ์ อัลอันฟาล : 9)

ในเศาะฮิหฺ อัล-บุคอรีห์ จากท่านอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ได้กล่าวว่า :

«إِنَّ أَعْرَابِيًّا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ -وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ- فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْكَ الْمَالُ، وَجَاعَ الْعِيَالُ، فَأَذْغَ اللَّهُ لَنَا؛ فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَدَعَا، فَتَارَ السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، فَلَمْ يَنْزِلْ عَنْ مَنْزِرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَنْ لِحْيَتِهِ».

«แท้จริงมีชาวอาหรับคนหนึ่งเข้ามาในวันศุกร์ ขณะที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะสลัม กำลังกล่าวคุฏบะฮ์อยู่ เขากล่าวว่า: โอ้ ท่านร่อซูลของอัลลอฮ์

ทรัพย์สินพินาศแล้ว

และครอบครัวก็อดอยาก

ขอท่านวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์เพื่อพวกเราด้วยเถิด'ท่านนบี
คือลัลลอฮุ อะลียฮิอะสลัม จึงยกมือทั้งสองขึ้นและขออ้อ
แล้วเมฆฝนก็ลอยขึ้นมาอย่างหนาที่บรากับภูเขาและท่านยัง
ไม่ทันลงจากมิมบร(ธรรมาสน์)

จนกระทั่งฉันเห็นน้ำฝนไหลลงมาจากเศราของท่าน»¹

และในวันศุกร์ที่สอง ชาวอาหรับชนบทคนนั้น หรือคนอื่น
ได้ลุกขึ้นยืนแล้วกล่าวว่า: โอ้ท่านเราะซูลลลอฮ์
สิ่งปลูกสร้างได้พังทลาย และทรัพย์สินสมบัติได้จมน้ำ ดังนั้น
จงวิงวอนต่ออัลลอฮ์เพื่อพวกเราเถิด ท่านจึงยกมือขึ้น
และท่าน คือลัลลอฮุ อะลียฮิอะสลัม ได้กล่าวว่า:

«اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا»

"โอ้อัลลอฮ์ได้โปรดให้ฝนตกบริเวณรอบๆพวกเราและอย่าให้
มันตก (สร้างความเสียหาย) ลงบนพวกเราเลย"
และท่านมิได้ขึ้นไปยังทิศทางใด นอกจากมันจะเปิดโล่ง².

การตอบรับคำวิงวอนยังคงเป็นสิ่งที่ประจักษ์ชัดจนถึงทุกว
นนี้

สำหรับผู้ที่มีความสัตย์จริงในการขอความช่วยเหลือต่ออัลลอ
ฮ์ และได้ปฏิบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขของการตอบรับ

ประการที่สอง: สัญญาณต่างๆ
ของบรรดานบีที่ถูกเรียกว่าปาฏิหาริย์

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี: หมวดอัลอุมมะฮฺ บทที่ว่าด้วยการขอฝนในฤดูบะฮฺวันศุกร์ (891)

² รายงานโดย อัลบุคอรี: หมวดว่าด้วยการละหมาดวันศุกร์
บทว่าด้วยการขอฝนในฤดูบะฮฺวันศุกร์ เลขที่ (891) และมุสลิม:
หมวดว่าด้วยการละหมาดขอฝน บทว่าด้วยการขออ้อในการขอฝน เลขที่ (897)

ซึ่งผู้คนได้เห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับมันนั้น
เป็นข้อพิสูจน์อันเด็ดขาดถึงการมีอยู่ของผู้ที่ส่งพวกเขามา
ซึ่งก็คืออัลลอฮ์ ตะอาลา
เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของมนุษย์
ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงทำให้เกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนบรรดาเราะซูลของพระองค์
และเพื่อช่วยเหลือพวกเขา

ตัวอย่างของสิ่งนั้นคือ สัญญาณของท่านนบีมุซา
อะลัยฮิสลาม
เมื่ออัลลอฮ์ตะอาลาได้ทรงบัญชาให้เขาฟาดทะเลด้วยไม้เท้า
ของเขา แล้วเขาก็ได้ฟาดมันลงไป
ทะเลก็ได้แยกออกเป็นสิบสองช่องทางที่แห้ง
โดยที่น้ำซึ่งอยู่ระหว่างทางเหล่านั้นเป็นประหนึ่งภูเขา
อัลลอฮ์ตะอาลาได้ตรัสว่า:

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظِيمِ﴾ (63)

"แล้วเราได้วะฮีย์แก่มุซาว่า
"จงฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเจ้า" ทันใดนั้น มันก็แยกออก
(เป็นหลายๆ ช่องทาง)
แต่ละช่องทางได้ถูกยกขึ้นเช่นภูเขาใหญ่" (ซูเราะฮ์ อัช-
ชูรอฮ์: 63)

และอีกตัวอย่างหนึ่งคือ ข้อพิสูจน์ของนบียีซา
อะลัยฮิสลาม ซึ่งท่านได้ชุบชีวิตคนตาย
และนำพวกเขามาจากหลุมฝังศพของพวกเขาด้วยอนุมัติจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสถึงท่านว่า:

{...وَأَحْيِ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ...}

"...และฉันให้ชีวิตแก่คนที่ตายด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์..."

(ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 49) และพระองค์ ทรงตรัสว่า:

{...وَإِذْ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي...}

"...และขณะที่เจ้าทำให้บรรดาคนตายออกมาด้วยอนุมัติของ
ข้า..." (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 110)

และตัวอย่างที่สาม

คือ

เมื่อชาวกุเรซได้ขอให้ท่านนบีมุฮัมมัด

คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม

แสดงปาฏิหาริย์

ท่านจึงชี้ไปยังดวงจันทร์ แล้วมันก็ได้แตกออกเป็นสองส่วน

และผู้คนก็ได้เห็นมัน และในเรื่องดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

{اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ وَإِن يَرَوْا ءَايَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ
{2

"วันกิยามะฮ์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก
และหากพวกเขาเห็นสัญญาณใด ๆ

พวกเขาก็จะหันเหและกล่าวว่า 'นี่คือเวทมนตร์ที่ต่อเนื่อง'"

(อัล-เกาะมัร: 1-2)

ดังนั้น

สัญญาณที่สัมผัสได้เหล่านี้ที่อัลลอฮ์ทรงให้เกิดขึ้นเพื่อเป็นกา
รสนับสนุนบรรดาเราะซูลของพระองค์และช่วยเหลือพวกเขา
ฯ จึงเป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนถึงการมีอยู่จริงของพระองค์

ประการที่สองอันเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาต่ออัลลอฮ์
คือ การศรัทธาต่อการเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของพระองค์
กล่าวคือ

การศรัทธาว่าพระองค์คือพระผู้อภิบาลแต่เพียงผู้เดียว
ไม่มีภาคใดๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือสำหรับพระองค์

อรรีบ คือผู้ทรงสิทธิในการสร้าง การครอบครอง
และการบัญชา ดังนั้น ไม่มีผู้สร้างอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
ไม่มีผู้ทรงเป็นเจ้าของอื่นใดนอกจากพระองค์
และไม่มีการบัญชาใดๆ เว้นแต่เป็นของพระองค์
พระองค์ทรงตรัสว่า:

{...أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ...}

"...พึงรู้เถิดว่า

การสร้างและการบัญชานั้นเป็นสิทธิของพระองค์..." [ซูเราะฮ์
อัลอะอ์รอฟ : 54] และพระองค์ ทรงตรัสว่า:

{...ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ}

"...นั่นคือ อัลลอฮ์พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
อำนาจการปกครองทั้งหมดเป็นสิทธิของพระองค์
และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น
พวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม
" (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร : 13)

และไม่เป็นที่ทราบว่ามีผู้ใดจากบรรดามวลสิ่งถูกสร้างปฏิเสธ
ความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของอัลลอฮ์ ตะอาลา
ยกเว้นว่าเขาจะเป็นผู้ตอรั้น มิได้เชื่อในสิ่งที่ตนกล่าว
ดังเช่นที่เกิดขึ้นกับฟิรอาฮ์
เมื่อเขาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า:

{فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى 24}

"แล้วกล่าวว่า ฉันคือพระผู้อภิบาลสูงสุดของพวกเจ้า"
(ซูเราะฮ์ อัน-นาซีอาต : 24) อัลลอฮ์ตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي...}

"...โอ้พวกบริวารเอ๋ย

ฉันไม่เคยรู้จักพระเจ้าองค์ใดของพวกเจ้านอกจากฉัน..."

[ซูเราะฮ์ อัลเกาะส็อศ: 38] ,
แต่สิ่งนั้นมีได้เกิดจากหลักความเชื่อศรัทธา. อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ตรัสว่า:

{وَجَدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَيْنَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُتُوًّا...}

"และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างอยุติธรรมและเย่อหยิ่ง
ทั้งๆ ที่จิตใจของพวกเขายืนยันว่ามัน... " (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล :
14) และมุซาได้กล่าวแก่ฟิรเอาน์
ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสถึงเขาว่า:

{...لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَا أَظُنُّكَ
يُفِرُّ عَوْنٌ مَتَّبِعُوا}

"...แน่นอนเจ้า (โอ้ ฟิรเอาน์)

ย่อมรู้ดีอยู่แล้วว่าไม่มีผู้ใดประทอนสิ่งเหล่านี้
นอกจากพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อเป็น
นอ้อยืนยัน

(ถึงเอกภาพของอัลลอฮ์และความสัจจริงของฉัน)

และแท้จริงฉันคิดว่าเจ้า โอ้ ฟิรเอาน์เอ๋ย เป็นผู้หาญนะแล้ว"

[อัลอิสรอฮ์ : 102] และด้วยเหตุนี้

บรรดาผู้ที่ตั้งภาคีได้ยอมรับต่อรูปียะฮ์

(การเป็นพระผู้ทรงอภิบาล)

ของอัลลอฮ์

พร้อมกับการตั้งภาคีต่อพระองค์ในอุลูฮียะฮ์

(การเป็นพระเจ้าที่ควรเคารพภักดี) อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ 84 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ 85 قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ 86 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ 87 قُلْ مَنْ بِيَدِكُمُ الْمَوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِيهِ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ 88 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ 89﴾

"จงกล่าวเถิด (โอ มุฮัมหมัด)
แผ่นดินนี้และผู้ที่อยู่ในนั้นเป็นของใคร หากพวกเจ้ารู้
พวกเขาจะกล่าวว่า เป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
แล้วทำไมพวกเจ้าจึงไม่ใคร่ครวญ จงกล่าวเถิด
ใครคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและพระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่
พวกเขาจะกล่าวว่า เป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
แล้วทำไมพวกเจ้าจึงไม่ยำเกรง จงกล่าวเถิด
ใครคือผู้ที่มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง
และพระองค์ทรงคุ้มครองและไม่มีใครคุ้มครองพระองค์ได้
หากพวกเจ้ารู้ พวกเขาจะกล่าวว่า เป็นของอัลลอฮ์
จงกล่าวเถิด แล้วทำไมพวกเจ้าจึงถูกล่อลวง" [ซูเราะฮ์ อัล-มูมินูน: 84-89]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْنَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ 9﴾

"และหากเจ้าถามพวกเขา
ใครเล่าเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า พระผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงรอบรู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น" (อิซ-ซุครุฟ : 9)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّى يُؤْفَكُونَ (87)}

"และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ผู้ใดเป็นผู้สร้างพวกเขา
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์
แล้วพวกเขาหันเหออก(จากการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์)ได้อย่างไร
ไร?" (อิซ-ซุครุฟ : 87)

พระบัญชาของอัลลอฮ์ซุบฮานะฮูรอับคลุ่มทั้งพระบัญชา
ด้านจักรวาล (กฎแห่งการสร้างและการดำเนินของสรรพสิ่ง)
และพระบัญชาด้านบทบัญญัติศาสนา

เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเป็นผู้บริหารจัดการจักรวาล
ทรงกำหนดและดำเนินทุกสิ่งตามที่พระองค์ทรงประสงค์
โดยสอดคล้องกับพระปรีชาญาณของพระองค์
พระองค์ก็ทรงเป็นผู้ปกครองและผู้บัญญัติกฎหมายศาสนาเช่น
เดียวกัน ทั้งในเรื่องการอิบาดะฮ์
และบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินชีวิตและการทำธุรกรรมของ
มนุษย์ ทั้งหมดล้วนเป็นไปตามพระปรีชาญาณของพระองค์
ดังนั้นผู้ใดที่ยึดถือสิ่งอื่นใดเป็นผู้ออกบัญญัติในเรื่องการเคา
รพภักดี หรือเป็นผู้ชี้ขาดในเรื่องธุรกรรม เทียบเคียงอัลลอฮ์
ตะอาลา แท้จริงเขาได้ตั้งภาคีต่อพระองค์แล้ว
และมีได้บรรลุซึ่งอิหม่าน

ประการที่สาม

จากสิ่งที่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ได้ครอบคลุมไว้ คือ
การศรัทธาต่ออูลูฮียะฮ์ของพระองค์ หมายถึงว่า
พระองค์เพียงผู้เดียวคือพระเจ้าที่แท้จริง ไม่มีภาคีใดๆ
สำหรับพระองค์ และคำว่า (อัล-อิลาฮ์) มีความหมายว่า (อัล-

มะอ์ลุฮ์)

กล่าวคือ

ผู้ที่ถูกเคารพสักการะด้วยความรักและการเทิดทูน

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿وَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ 163﴾

"และพระเจ้าของพวกเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะคือพระเจ้าองค์เดียว

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ" (ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์: 163) และพระองค์ตรัสว่า :

﴿شَهِدَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 18﴾

"อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า

แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์เท่านั้น

เช่นเดียวกับบรรดามลาอิกะฮ์และบรรดาผู้รู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม

ต่างก็ยืนยันว่า

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ" (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 18)

และผู้ใดก็ตามที่ยึดถือสิ่งอื่นใดเป็นพระเจ้าเทียบเคียงอัลลอฮ์แล้วสักการะมันนอกเหนือจากพระองค์

แท้จริงความเป็นพระเจ้าของมันนั้นเป็นสิ่งเท็จ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ 62﴾

"เช่นนั้นแหละ

เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริงเพียงองค์เดียว
และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวินิจฉัยอื่นจากพระองค์นั้นเป็นเท็จ
และแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่" (อัล-ฮัจญ์:
62) และการตั้งชื่อพวกมันเป็นพระเจ้า
ก็ไม่ได้ทำให้พวกมันมีสิทธิในความเป็นพระเจ้าแต่อย่างใด
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสเกี่ยวกับ (อัลลาต, อัลอุซซา และมะนาต)
ว่า:

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

"เหล่านี้มิใช่อื่นใด

นอกจากเป็นชื่อที่พวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้าตั้งมันขึ้น
ขึ้นมาเอง

อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานอันใดลงมาเกี่ยวกับเรื่องนั้น
เลย..." [ซูเราะฮ์ อัน-นัจญัม: 23].

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัส เป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนบีฮุด
อะลยฮิสสลาม โดยท่านได้กล่าวแก่ประชาชาติของท่านว่า :

﴿...أَجْدِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

"พวกเจ้าจะโต้เถียงฉันเกี่ยวกับบรรดาชื่อ

(ของรูปเคารพ)

ที่พวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้าได้ตั้งมันขึ้นมาเอง

โดยที่อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด

ลงมาสำหรับชื่อเหล่านั้น กระนั้นหรือ?..." (ซูเราะฮ์ อัล-
อะฮ์รอฟ : 71)

และได้มีกล่าวถึงยูซุฟ
ว่าท่านได้กล่าวแก่เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของท่านว่า:

﴿يُصْغَبِي السِّجْنَ ءَارَبَابَ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ أَلَوْجِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ
إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

"โอ้เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย

พระเจ้าหลายองค์ที่แตกต่างกันนั้นดีกว่า หรืออัลลอฮ์
พระองค์เดียว ผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง
สิ่งที่พวกเจ้าบูชานอกเหนือจากพระองค์นั้น มิใช่อะไรอื่นเลย
นอกจากเพียงชื่อเรียกที่พวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้าได้
ดัดตั้งขึ้นมา โดยที่อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานอำนาจใด
ๆ รองรับสิ่งเหล่านั้นเลย..." (ซูเราะฮ์ ยูซุฟ : 39-40)

ด้วยเหตุนี้เอง บรรดาเราะซูล อะลียิมุศตอลาตุรวิสลาม
ได้กล่าวแก่ประชาชาติของพวกเขาว่า :

﴿...أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

"...จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดสำหรับพวกเจ้านอกจากพระองค์เท่านั้น..."

(ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 59)

แต่บรรดาผู้ตั้งภาคีได้ปฏิเสธสิ่งนั้น

และได้ยึดเอาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์มาเคารพบูชาร่วมกับพร
องค์

ทั้งยังขอความช่วยเหลือและร้องขอการคุ้มครองจากสิ่งเหล่านั้น

และอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงทำให้การยึดเอาพระเจ้าเหล่านี้ของบรรดาผู้ตั้งภาคีเป็นก
ารโมฆะ ด้วยหลักฐานทางสติปัญญาสองประการ:

หนึ่ง:

ไม่มีคุณลักษณะเฉพาะที่แสดงถึงความเป็นพระเจ้าในบรรดา
พระเจ้าที่พวกเขาบูชา เพราะมันเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา
ที่ไม่ใช่ผู้สร้าง และไม่สามารถให้ประโยชน์ใด ๆ
แก่ผู้ที่บูชาพวกเขา และไม่สามารถบิดเบือนอันตรายใดๆ
จากพวกเขา

และไม่ครอบครองความเป็นและความตายสำหรับพวกเขา
และไม่ได้ครอบครองสิ่งใดๆ ในพากฟ้า
และไม่ได้มีส่วนร่วมใดๆ ในนั้น

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ (3)

"พวกเขาได้เคารพบูชาต่อบรรดาพระเจ้าอื่น
จากพระองค์ ทั้งที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใดๆ เลย
และพวกเขาก็เป็นสิ่งที่ถูกสร้าง
และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้
และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและความเป็นและก
ารฟื้นคืนชีพ" [ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรกอน: 3].

และพระองค์ตรัสว่า :

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا
لِمَنْ أَذِنَ لَهُ...﴾

"จงกล่าวเถิด (โอ้ มุฮัมหมัด)
พวกเจ้าจงวิงวอนต่อบรรดาผู้ที่พวกเจ้ายืนยันว่าเป็นพระเจ้าอ
ื่นจากอัลลอฮ์

พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่เพียงน้ำหนักรูสในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพวกมันมิได้มีส่วนในทั้งสองนั้น และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน และการขอความช่วยเหลือจะไม่เป็นประโยชน์ ณ ที่พระองค์ ยกเว้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาต..." (ซูเราะฮ์ สะบะฮ์ : 22-23)

وقال تعالى: ﴿أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ 191 وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ 192﴾

และพระองค์ตรัสว่า: "พวกเขาจะให้สิ่งที่ไม่ได้สร้างสิ่งใดๆ เป็นภาคี (กับพระองค์) ทั้งๆ ที่สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ถูกสร้างกระนั้นหรือ?! และพวกมันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้" (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 191-192)

และหากนี่คือสถานะของพระเจ้าเหล่านี้ ดังนั้นการยึดสิ่งเหล่านี้เป็นพระเจ้าถือว่าเป็นความโง่เขลาเบาปัญญาที่สุด และเป็นสิ่งที่เหี้ยมที่สุด

ประการที่สอง:

บรรดาผู้ตั้งภาคีเหล่านี้ได้ยอมรับว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่เพียงพระองค์เดียว คือพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงครอบครองอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง และพระองค์คือผู้ทรงให้ความคุ้มครอง และไม่มีผู้ใดสามารถถูกคุ้มครองให้พ้นจากพระองค์ได้ และสิ่งนี้ยอมทำให้จำเป็นที่พวกเขาต้องให้ออกภาพต่อพระองค์ในด้านเตาหีดอัลอูลูฮียะฮ์

เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ให้เอกภาพต่อพระองค์ในด้านเตาหี
ดอรรูปบิยะฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 21
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 22﴾

"โอ้มนุษยเอ๋ย

จงเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้า
และบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเจ้า

เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง

พระองค์ผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่พักพิงสำหรับพวกเจ้า

และท้องฟ้าเป็นหลังคา และทรงหลั่งน้ำจากฟากฟ้าลงมา

แล้วทรงให้เกิดผลไม้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า

ดังนั้นอย่าได้ตั้งสิ่งเทียบเคียงใดๆ กับอัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่พวกเจ้ารู้"

(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 21-22)

และพระองค์ตรัสว่า :

﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيُفَوِّنَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يُوَفِّكُونَ 87﴾

"และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ผู้ใดเป็นผู้สร้างพวกเขา
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์

แล้วพวกเขาหันเหออก(จากการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์)ได้อย่างไร
ไร?" (อิซ-ซุครุฟ : 87)

และพระองค์ตรัสว่า :

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ 31 فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَإِنِّي تُصْرِفُونَ 32﴾

"จงกล่าวเถิด (โอ้ มุฮัมหมัด) ว่า
"ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดิน

แก่พวกเจ้า หรือใครเป็นเจ้าของการไต่ยืนและการมองเห็น
และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย
และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิต และใครเป็นผู้บริหารกิจการ"
แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า "อัลลอฮ์" ดังนั้นจงกล่าวเถิด (โอ้
มุฮัมมัด) ว่า "พวกเจ้าไม่ยำเกรงอีกหรือ?"
นั่นแหละคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าผู้ทรงความจริง
แล้วมีอะไรหลังจากความจริงนอกจากความหลงผิด
ดังนั้นพวกเจ้าจะถูกหันเหไปทางไหน?" (ยุซุส : 31-32)

ประการที่สี่ในองค์ประกอบของการศรัทธาต่ออัลลอฮ์:
การศรัทธาต่อพระนามและคุณลักษณะของพระองค์:

คือ:

การยืนยันบรรดาพระนามและคุณลักษณะที่อัลลอฮ์ทรงยืนยัน
ไว้สำหรับพระองค์เองในคัมภีร์ของพระองค์
หรือในสุนนะฮ์ของศาสนทูตของพระองค์ -คือลอลลอลอฮ
อะลัยฮิ วะสลัลม- ในลักษณะที่คู่ควรต่อพระองค์
โดยปราศจากการบิดเบือน การปฏิเสธ
การจินตนาการถึงรูปแบบ และการเปรียบเทียบ อัลลอฮ์
ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (180)

"และอัลลอฮ์ทรงมีบรรดาพระนามอันประเสริฐยิ่ง
ดังนั้นจงวิงวอนต่อพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้น
และจงละทิ้งบรรดาผู้ที่เบี่ยงเบนในเรื่องพระนามของพระองค์
พวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ"

[ซูเราะฮ์ อัลอะอ์รอฟ : 180] และพระองค์ตรัสว่า :

{...وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

"...และคุณลักษณะอันเลิศสุด

ทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์

และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง" (ซูเราะฮ์
อิร-รุม : 27) และพระองค์ตรัสว่า :

{...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

"...ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์

และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น" (ซูเราะฮ์ อิซ-ซุรอ :
11)

ผู้ที่หลงผิดในประเด็นนี้มี 2 กลุ่ม:

กลุ่มแรกคือ

(อัลมุอ์ญิดิละฮ์)

คือบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระนามและคุณลักษณะ

หรือบางส่วนของมัน

โดยอ้างว่าการยืนยันสิ่งเหล่านั้นแก่อัลลอฮ์จะนำไปสู่การเปรียบเทียบ กล่าวคือ เปรียบเทียบอัลลอฮ์ ตะอาลา กับสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ซึ่งการกล่าวอ้างนี้เป็นโมฆะ ด้วยเหตุผลหลายประการ ซึ่งส่วนหนึ่งคือ:

ประการแรก: มันจะนำมาซึ่งผลพวงที่เป็นโมฆะ เช่น การทำให้เกิดความขัดแย้งในพระดำรัสของอัลลอฮ์

ผู้ทรงมหابริสุทธิ ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงยืนยันให้พระองค์เองมีพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ

และในขณะเดียวกันก็ทรงปฏิเสธว่า

จะไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์โดย

และหากการยืนยันมันย่อมนำไปสู่การเปรียบเทียบ

ก็ย่อมทำให้ตำราของอัลลอฮ์เกิดความขัดแย้ง
และปฏิเสธซึ่งกันและกัน

ประการที่สอง: การที่สองสิ่งมีชื่อหรือคุณลักษณะเดียวกัน
ไม่ได้หมายความว่าทั้งสองจะต้องเหมือนกันทุกประการ
ท่านจะเห็นได้ว่าบุคคลสองคนนั้นเหมือนกันในแง่ที่ว่าต่างก็
เป็นมนุษย์ เป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้มองเห็น และเป็นผู้พูด
และไม่จำเป็นว่าจะต้องเหมือนกันในคุณลักษณะแบบมนุษย์
การได้ยิน การเห็น และการพูด

และท่านจะเห็นว่าบรรดาสัตว์นั้นมีมือ มีขา และมีดวงตา
แต่การมีอวัยวะเหล่านี้ร่วมกัน ก็ไม่ได้หมายความว่ามือ ขา
และดวงตาของพวกมันจะมีลักษณะเดียวกัน

ดังนั้น

เมื่อความแตกต่างได้ปรากฏขึ้นระหว่างบรรดาสิ่งถูกสร้างใน
สิ่งที่พวกมันมีชื่อหรือคุณลักษณะเหมือนกัน
ความแตกต่างระหว่างพระองค์ผู้ทรงสร้างและสิ่งที่ถูกสร้างนั้น
ย่อมประจักษ์ชัดและยิ่งใหญ่กว่า

ฝ่ายที่สอง: (อัลมุซัปปิฮะฮ์)

คือบรรดาผู้ที่ยืนยันในพระนามและคุณลักษณะ
พร้อมกับเปรียบเทียบอัลลอฮ์ ตะอาลา กับสิ่งที่พระองค์สร้าง
โดยอ้างว่าสิ่งนี้เป็นไปตามความหมายที่ปรากฏในตัวบทหลัก
ฐาน เนื่องจากอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสกับปวงบ่าวด้วยสิ่งที่พวกเขาเข้าใจ
และการอ้างนี้เป็นโมฆะ ด้วยเหตุผลหลายประการ ดังนี้:

ประการแรก: แท้จริงการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
จะมีความคล้ายคลึงกับสิ่งที่พระองค์สร้างนั้นเป็นสิ่งที่ทั้งสติ

ญญาและบทบัญญัติศาสนาต่างชี้ว่าเป็นไปไม่ได้
และเป็นไปไม่ได้ที่ข้อบ่งชี้จากตัวบทของคัมภีร์อัลกุรอานและ
อัสซุนนะฮ์จะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

ประการที่สอง: แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสกับปวงบ่าวด้วยสิ่งที่พวกเขาเข้าใจในด้านความหมา
ยพื้นฐาน ส่วนสัจธรรมและแก่นแท้ของความหมายนั้น
เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงสงวนความรู้ไว้แต่เพียงผู้เดียวในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชาติ
และคุณลักษณะของพระองค์

เมื่ออัลลอฮ์ทรงยืนยันถึงพระองค์เองว่าทรงเป็น
“ผู้ทรงไต่ยืนยัน”
ดังนั้นความหมายของการไต่ยืนยันนั้นเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ในระดับ
ความหมายพื้นฐาน (คือ การรับรู้เสียง)
แต่ในส่วนของข้อเท็จจริงของการไต่ยืนยันของอัลลอฮ์นั้นไม่อา
จล่วงรู้ได้ เพราะแท้จริงแล้ว

“สภาพความเป็นจริงของการไต่ยืนยัน”
ยังแตกต่างกันแม้แต่ในหมู่สิ่งถูกสร้างด้วยกัน ดังนั้น
ความแตกต่างระหว่างผู้ทรงสร้าง (อัลลอฮ์)
กับสิ่งถูกสร้างจึงยิ่งชัดเจนและยิ่งใหญ่กว่านั้นมาก

และเมื่ออัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ทรงแจ้งเกี่ยวกับพระองค์เองว่า
พระองค์ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ ดังนั้น
ความหมายดั้งเดิมของการสถิตนั้นเป็นที่ทราบกันดี
แต่สำหรับข้อเท็จจริงของการสถิตของอัลลอฮ์บนบัลลังก์ของ
พระองค์ในรูปแบบที่พระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น เรามิอาจทราบได้
เพราะข้อเท็จจริงของการสถิตนั้นมีความแตกต่างกันในกรณี

ของสิ่งที่ถูกสร้าง

การอยู่บนเก้าอี้ที่มั่นคงยอมไม่เหมือนกับการอยู่บนานของ
อูฐที่พยศและตื่นกลัว ดังนั้น

เมื่อสิ่งนี้ยังมีความแตกต่างกันในหมู่สิ่งที่ถูกสร้างด้วยตนเอง
ความแตกต่างระหว่างพระผู้สร้างกับสิ่งที่ถูกสร้างก็ย่อมชัดเจน
และยิ่งใหญ่กว่าเป็นอย่างมาก

และการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ตะอาลาตามที่ได้กล่าวมา
นำมาซึ่งผลอันประเสริฐแก่บรรดาผู้ศรัทธา ได้แก่:

ประการแรก: การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
อย่างแท้จริง

โดยที่ความหวังและความกลัวจะไม่ผูกพันอยู่กับสิ่งอื่นใดนอก
จากพระองค์

และจะไม่เคารพภักดีต่อสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์

ประการที่สอง:

ความสมบูรณ์แห่งความรักและการเทิดทูนความยิ่งใหญ่ต่ออัล
ลอฮ์ ตะอาลา ตามนัยยะแห่งพระนามของพระองค์ที่งดงาม
และคุณลักษณะของพระองค์อันสูงส่ง

ประการที่สาม: การยืนยันในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์
คือการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงสั่ง
และออกห่างจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม

*

การศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์

มะลาอิกะฮ์ คือสิ่งมีชีวิตในโลกเร้นลับ เป็นสิ่งที่ถูกสร้าง
เป็นผู้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
พวกเขาไม่มีคุณลักษณะใด ๆ ของความเป็นพระผู้อภิบาล

(รูปบิยะฮ์) หรือความเป็นพระเจ้า (อูลูฮิยะฮ์) เลย อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงสร้างพวกเขาจากครีมี (นุร)
และทรงประทานให้พวกเขามีความอบอุ่นเชื่อฟังต่อคำสั่ง
ของพระองค์อย่างสมบูรณ์พร้อมทั้งมีพลังความสามารถในการ
ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿...وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا
يُفْنُونَ﴾

"...และผู้ที่อยู่ ณ ที่พระองค์ (มลาอิกะฮ์)
พวกเขาจะไม่ลำพองตนในการเคารพภักดีพระองค์
และพวกเขาจะไม่เหนื่อยหน่าย
พวกเขาสรรเสริญพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน
โดยไม่หยุดหย่อน" (อัล-อันบิยาฮ์: 19-20)

และพวกเขามีจำนวนมากมาย
ไม่มีผู้ใดสามารถนับจำนวนของพวกเขาได้ นอกจากอัลลอฮ์
ตะอาลา เท่านั้น และได้มีหลักฐานยืนยันในเศาะฮีห์ทั้งสอง
(อัลบะคอรีฮ์และมุสลิม) จากหะดีษของท่านอะนัส
เราะฎิยัลลอฮุอันฮู ในเรื่องราวของการอิสรออ์และมีอ์รอจ ว่า
แท้จริงท่านนบี ﷺ ได้ถูกทำให้เห็น อัลบัยตุลมะฮ์มูร
ในชั้นฟ้าซึ่งในนั้น
มีมลาอิกะฮ์เจ็ดหมื่นท่านทำละหมาดทุกวันและเมื่อพวกเขา
ออกไปแล้ว
ก็จะไม่กลับมาอีกเลยตลอดกาลที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวก
เขา

และการศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ประกอบด้วย 4
ประการ คือ

ประการแรก: การศรัทธาต่อการมีอยู่จริงของพวกเขา

ประการที่สอง:

การศรัทธาต่อผู้ที่เรารู้ชื่อของพวกเขาโดยเจาะจงชื่อ (เช่น
ญิบรีล) ส่วนผู้ที่เรารู้ได้ทราบนามของพวกเขา
เราศรัทธาต่อพวกเขาโดยภาพรวม

ประการที่สาม:

การศรัทธาต่อบรรดาคุณลักษณะของพวกเขาตามที่เราได้
ทราบ เช่น ลักษณะของญิบรีล ซึ่งท่านนบี ﷺ ได้แจ้งว่า
ท่านได้เห็นเขาในรูปลักษณะที่เขาถูกสร้างขึ้นมา
และเขามีปีกหกหรือปีก เจ็ด ขอบฟ้า

และมลาอิกะฮ์นั้นอาจจะจำแลงกายมาในรูปร่างของผู้ชาย
ด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์ ดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นกับญิบรีล
เมื่ออัลลอฮ์ตะอาลาได้ส่งเขาไปยังท่านหญิงมัรยัม
แล้วเขาได้จำแลงกายเป็นบุรุษที่มีรูปร่างสมส่วนต่อหน้านาง
และเมื่อเขาได้มาหาท่านนบี ﷺ

ขณะที่ท่านกำลังนั่งอยู่กับบรรดาสาวกของท่าน
เขาได้มาในลักษณะของชายที่สวมเสื้อผ้าสีขาวโพลน
มีผมดำสนิท ไม่เห็นร่องรอยของการเดินทาง
และไม่มีผู้ใดจากบรรดาสาวกของท่านที่รู้จักเขา
แล้วเขาก็ได้นั่งลงใกล้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
โดยเอาเข่าทั้งสองข้างของเขาชิดกับเข่าทั้งสองข้างของท่าน
และได้วางฝ่ามือทั้งสองข้างของเขาลงบนขาอ่อนทั้งสองข้าง
ของท่าน และได้ถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
เกี่ยวกับอิสลาม อีหม่าน อิห์ซาน วันสิ้นโลก
และบรรดาสัญญาณของมัน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ

มะลักผู้ปลิดชีวิต:

ผู้ได้รับมอบหมายให้ปลิดวิญญาณเมื่อความตายมาถึง

และเช่น: มาลิก: ผู้ที่ถูกมอบหมายเกี่ยวกับนรก
และเขาคือมลาอิกะฮ์ผู้ดูแลนรก

และเช่นเดียวกันกับบรรดาโมลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลทารกในครรภ์

เมื่อมนุษย์มีอายุครบสี่เดือนในครรภ์มารดา

อัลลอฮ์จะทรงส่งมลาอิกะฮ์มายังเขา

และทรงบัญชาให้ทำการบันทึกคริสกียองเขา อายุขัยของเขา
 การงานของเขา และเขาจะเป็นผู้มีความทุกข์หรือความสุข

และตัวอย่างเช่น:

บรรดามลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายให้ไปปกป้องรักษาการงาน
ของลูกหลานอาดัมและบันทึกมัน

สำหรับมนุษย์ทุกคนจะมีลาอิกะฮ์สององค์

องค์หนึ่งอยู่ทางด้านขวาและอีกองค์หนึ่งอยู่ทางด้านซ้าย

เช่น

มลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายให้ถามผู้เสียชีวิตเมื่อเขาถูกฝังในหลุมศพของเขา

โดยจะมีมลาอิกะฮ์สองท่านมาหาเขาและถามเขาเกี่ยวกับพระ
พ่อบิดาของเขา ศาสนาของเขา และนบีของเขา

และการศรัทธาต่อบรรดาโมกษะย่อมก่อให้เกิดผลบุญอันยิ่งใหญ่หลายประการ ในจำนวนนั้นคือ

หนึ่ง: ความรู้ในความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา
 พยานภาพ และสิทธิอำนาจของพระองค์

เพราะความยิ่งใหญ่ของสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง
ย่อมบ่งชี้ถึงความยิ่งใหญ่ของผู้ทรงสร้าง

ประการที่สอง:

การขอบคุณอัลลอฮ์ตะอาลาต่อการใส่ใจดูแลของพระองค์ที่มีต่อลูกหลานอาดัม
โดยที่พระองค์ได้ทรงมอบหมายให้บรรดามลาอิกะฮ์ทำหน้าที่ดูแลรักษาพวกเขา บันทึกการทำงานของพวกเข และอื่นๆที่เป็นผลประโยชน์แก่พวกเขา

ประการที่สาม:

การรับบรรดามลาอิกะฮ์ในการที่พวกเขาปฏิบัติอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ตะอาลา

และแท้จริงมีกลุ่มชนผู้หลงผิดได้ปฏิเสธการที่บรรดามลาอิกะฮ์เป็นเรือนร่าง และพวกเขากล่าวว่า
แท้จริงพวกเขาเป็นเพียงพลังแห่งความดีที่ซ่อนเร้นอยู่ในบรรดาสิ่งถูกสร้าง และนี่คือการปฏิเสธต่อคัมภีร์ของอัลลอฮ์ตะอาลา,

สุนนะฮ์ของท่านเราะสูลของพระองค์คืออลลัลลอฮอะลัยฮิอะสลัม และอิจมาอ์ของบรรดามุสลิม

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى وَثَلَّثَ وَرُبُعٌ...﴾

"มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งมลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าวผู้มีปีกสอง สาม และสี่..." (ฟาฎีร: 1)

และพระองค์ตรัสว่า :

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبِرُ هُمْ...﴾

"และหากเจ้าได้เห็นขณะที่มลาอิกะฮ์เอาชีวิตบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาซึ่งพวกเขาจะตบหน้าและหลังของพวกเขา..."

[อัลอันฟา : 50]

และพระองค์ตรัสว่า :

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ...﴾

"...และ

(เป็นสิ่งที่น่ากลัว)

หากเจ้าได้เห็นขณะที่บรรดาผู้อธรรมตกอยู่ในความทุกข์ทรมานแห่ง "ชะกะรอตุลมาต"

(ความทุกข์ทรมานขณะที่จะตาย)

และบรรดามลาอิกะฮ์ก็ยื่นมือของพวกเขาออกมา

(ด้วยการทุบตีและทรมาน)

(พร้อมกับกล่าวว่า):

"จงนำวิญญาณของพวกเขาเจ้าออกมา..." (ซูเราะฮ์อัล-อันอาม : 93)

และพระองค์ตรัสว่า :

﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

"...จนกระทั่งเมื่อความเกรงกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขา กล่าว ว่า

"พระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้าได้ตรัสอะไรบ้าง พวกเขา กล่าว ว่า

"ความจริง" และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่"

(ซูเราะฮ์ สะบะฮ์ : 23)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสเกี่ยวกับชาวสวรรค์ว่า:
(...وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الَّذِينَ)

"...และบรรดามะลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู
พร้อมกล่าวว่า สลาม (ความสันติ) จะมีแต่พวกท่าน
เนื่องด้วยความอดทนที่พวกท่านได้ยึดมั่นไว้ ดังนั้น
ปลายทางอันประเสริฐแห่งสถานพำนัก (ปรโลก) นี้
ช่างงดงามยิ่งนัก" [ซูเราะฮ์ อรเราะฮ์: 23-24]

และในเศาะฮีหอัลบุคอรีห์ จากอบูฮุร็อยเราะฮ์
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะซัลลัมกล่าวว่า:

«إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ، فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبُوهُ، فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ».

"เมื่ออัลลอฮ์ทรงรักบ่าวคนหนึ่ง พระองค์จะทรงเรียกญิบริล:
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักคนๆ นี้ ดังนั้นเจ้าจงรักเขา
แล้วญิบริลก็รักเขา แล้วญิบริลก็เรียกชาวฟากฟ้าว่า:
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักคนๆ นี้ ดังนั้นท่านทั้งหลายจงรักเขา
แล้วชาวฟากฟ้าก็รักเขา
หลังจากนั้นเขาก็ได้รับการยอมรับในแผ่นดิน"¹

และในเล่มเดียวกันนี้ จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านนบี ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะซัลลัม กล่าวว่า:

¹ บันทึกโดยอัลบุคอรีห์: หมวดบัตอิลศ็อลกุ บทที่ว่าด้วยมะลาอิกะฮ์ (3037) และมุสลิม:
หมวดอัลบิรียะ วัศศิละติ วัลอาดาบ บทที่ว่าด้วยเมื่ออัลลอฮ์ทรงรักบ่าวของพระองค์
(2637).

«إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ
فَالْأَوَّلَ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ».

"เมื่อถึงวันศุกร์

ที่ประตูแต่ละบานของมัสยิดจะมีมลาอีกะฮ์คอยบันทึกผู้ที่มาถึง
ก่อนตามลำดับ และเมื่ออิมามนั่งลง
พวกเขาก็จะพับสมุดบันทึกและมาฟังการรำลึกถึงอัลลอฮ์"¹

และบรรดาตัวบทเหล่านี้ได้ระบุอย่างชัดเจนว่า
แท้จริงบรรดา มลาอีกะฮ์นั้นมีเรือนร่าง ไม่ใช่พลังงานธรรม
ดังที่บรรดาผู้หลงผิดได้กล่าวอ้าง
และบนพื้นฐานของตัวบทเหล่านี้
บรรดามุสลิมจึงมีมติเป็นเอกฉันท์

*

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

อัล-กุตุบ เป็นคำพหูพจน์ของคำ กิตาบ ซึ่งหมายถึง
สิ่งที่ถูกเขียน

และความหมายของบรรดาคัมภีร์ในที่นี้คือ
บรรดาคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงประทานลงมาแก่บรรดาศาสนทูตของพระองค์
เพื่อเป็นความเมตตาและเป็นทางนำแก่ปวงบ่าว
เพื่อให้พวกเขาได้ไปถึงความสุขของตนทั้งในโลกนี้และโลก
หน้า

และการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ประกอบด้วยสี่ประการ คือ

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี: หมวดวันศุกร์ บทที่ว่าด้วยการฟังคุฏบะฮ์ เลขที่ (887) และมุสลิม:
หมวดวันศุกร์ บทที่ว่าด้วยความประเสริฐของการรีบไปในวันศุกร์ เลขที่ (850)

ประการแรก:

ศรัทธาว่าคัมภีร์นั้นถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์อย่างแท้จริง

ประการที่สอง:

ศรัทธาต่อสิ่งที่เราทราบชื่อจากบรรดาคัมภีร์เหล่านั้นด้วยชื่อของมัน: เช่น อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่มุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม และอัลเตวารอตที่ถูกประทานลงมาแก่มูซา อะลัยฮิสสลาม และคัมภีร์อัลอินญิลที่ถูกประทานลงมาแก่นบีอีซา อะลัยฮิสสลาม

และคัมภีร์อัชชาบูรที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่ท่านนบีดาอูด อะลัยฮิสสลาม ส่วนสิ่งที่เราไม่รู้ชื่อ เราศรัทธาต่อสิ่งนั้นโดยภาพรวม

ประการที่สาม:

เชื่อในสิ่งที่ถูกต้องจากเรื่องราวของบรรดาคัมภีร์ เช่น เรื่องราวของอัลกุรอาน และเรื่องราวของบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ในส่วนที่ยังไม่ถูกเปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือน

ประการที่สี่:

ปฏิบัติตามบรรดาบทบัญญัติที่ยังมิได้ถูกยกเลิก และพึงพอใจพร้อมทั้งยอมจำนนต่อบทบัญญัตินั้น ไม่ว่าเราจะเข้าใจถึงเหตุผลของบทบัญญัตินั้นหรือไม่ก็ตาม และบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ทั้งหมดได้ถูกยกเลิกด้วยอัลกุรอานอันยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

(وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ...)

"และเราได้ประทานคัมภีร์(อัลกุรอาน)ลงมาแก่เจ้าด้วยความจริงเพื่อเป็นการยืนยันถึงความจริงของคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามันและปกป้องคัมภีร์นั้น..." (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 48)
หมายถึง: เป็นผู้ชี้ขาดเหนือเขา

ด้วยเหตุนี้ จึงไม่อนุญาตให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ จากบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้
เว้นแต่สิ่งที่ได้รับการยืนยันว่าถูกต้องจากมันเท่านั้น
และได้รับการรับรองจากอัลกุรอาน

และการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ย่อมก่อให้เกิดผลอันยิ่งใหญ่หลายประการ คือ

ประการแรก: ได้รู้ถึงความเอาใจใส่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ กล่าวคือ
พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่ทุกประชาชาติเพื่อชี้
นำพวกเขาด้วยคัมภีร์นั้น

ประการที่สอง: ได้รู้เกี่ยวกับวิหยาบัญญัติของอัลลอฮ์ ตะอาลา
ในบทบัญญัติของพระองค์
ที่ว่าพระองค์ทรงบัญญัติแก่ทุกประชาชาติในสิ่งที่เหมาะสมกับ
สภาพการณ์ของพวกเขา ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...}

"...สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้นเราได้ให้มีบท
บัญญัติและแนวทางไว้..." (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 48)

ประการที่สาม:
การขอบคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ในสิ่งนั้น

*

การศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล

บรรดาเราะซูล: รูปพหูพจน์ของ “เราะซูล”
คือผู้ที่ถูกส่งมาเพื่อเผยแผ่บางสิ่ง

หมายถึง ผู้ที่มาจากหมู่มนุษย
ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานบทบัญญัติของพระองค์แก่เขา
และทรงบัญชาให้เขาเผยแผ่มันแก่ผู้คน

และคนแรกของบรรดาเราะซูลคือ นูห์ อะลัยฮิสสลาม
และคนสุดท้ายของพวกเขาคือ มุฮัมหมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะซัลลัม

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

(إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...)

"แท้จริงเราได้ประทานวะฮีย์แก่เจ้า

ดังที่เราได้ประทานวะฮีย์แก่นูห์ และบรรดานบีหลังจากเขา..."

(ซูเราะฮ์ อัน-นিসาฮ์ : 163)

และมีบันทึกในเศาะเฮียะฮ์อัลบุคอรีห์ จากอนัส บิน มาลิก
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ในหะดีษเรื่องอัซชะฟาอะฮ์ ว่าท่านนบี
ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม :

«ذَكَرَ أَنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ إِلَى آدَمَ؛ لِيُشْفَعَ لَهُمْ؛ فَيَعْتَزُّ إِلَيْهِمْ وَيَقُولُ: أَتَيْتُكُمْ أَوَّلَ
رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ» وذكر تمام الحديث.

"มีรายงานว่า บรรดาผู้คนจะมาหาอาดัม เพื่อให้ท่านวิงวอน
(ชะฟาอะฮ์) ให้กับพวกเขา แต่ท่านก็ปฏิเสธและกล่าวว่า :

ลงไปหามุเหีเกิด ศาสนทูตคนแรกที่อัลลอฮ์ทรงส่งมา"
และได้กล่าวหะดีษต่อไปจนจบ:

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสถึงท่านนบีมุฮัมมัด
ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ว่า:

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ...}

"มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า
แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี..."
(ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ)

และไม่มีประชาชาติใดที่ว่างเว้นจากเราะซูลที่อัลลอฮ์ตะอา
ลาทรงส่งมาพร้อมกับบัญญัติที่เป็นเอกเทศไปยังกลุ่มชนของ
เขา

หรืออนบีที่ถูกประทานวะฮีย์ให้แก่เขาด้วยบัญญัติของผู้ที่มาก
อนหน้าเขาเพื่อที่จะฟื้นฟูมันขึ้นมาใหม่

อัลลอฮ์ตะอาลาได้ตรัสว่า:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...}

"และแท้จริง เราได้ส่งเราะซูลมาในทุกประชาชาติ
(โดยใช้ให้พวกเขาบัญญัติว่า)

"พวกเจ้าจงเคารพสักการะอัลลอฮ์

และจงออกห่างจากพวกกอฮูต" (ซูเราะฮ์ อัน-นะห์ลุ : 36)

และพระองค์ตรัสว่า :

{...وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ}

¹ บันทึกลงโดย อัลบุคอรี: หมวดอิตเตอาซิด บทที่ว่าด้วยตำราของอัลลอฮ์ตะอาลา:
(แกสิ่งที่จะได้สร้างด้วยพระหัตถ์ทั้งสองของข้า) หมายเลข (7410) และมุสลิม
หมวดการศรัทธา บทที่ว่าด้วยชาวสวรรค์ที่มีสถานะต่ำที่สุด หมายเลข (193)

"...และไม่มีประชาชาติใด (ในอดีต)
เว้นแต่จะต้องมีผู้ตักเตือน (ถูกส่งมา) ยังพวกเขา" (ซูเราะฮ์
ฟาฏีร : 24)

และพระองค์ตรัสว่า :

{إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا...}

"แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์อัตเตวารอตลงมา
โดยที่ในนั้นมีข้อชี้แนะ และแสงสว่าง
ซึ่งบรรดานบีที่สวามิภักดิ์ได้ใช้มันตัดสินบรรดาผู้ที่เป็ยิว..."
[ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ : 44]

บรรดาเราะซูลนั้นเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นมา
สำหรับพวกเขาไม่มีสิ่งใดเลยจากคุณลักษณะแห่งการเป็นพร
ผู้ทรงอภิบาลและการเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการ
ะ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสเกี่ยวกับนบีของพระองค์ มุฮัมมัด
ซึ่งท่านคือหัวหน้าของบรรดาเราะซูล
และผู้ทรงมีสถานะอันยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่พวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์
ว่า:

{قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ
لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
(188)

"จงกล่าวเถิด (โอ้ มุฮัมมัด) ว่า
"ฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์ใดๆ แก่ตัวเอง
หรือยับยั้งโทษใดๆ ได้
นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น
และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว
แน่นอนฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้แล้ว

และความชั่วร้ายก็ยอมไม่แตะต้องฉันได้ ฉันมิใช่ใครอื่น
นอกจากผู้ตกเตือน
และผู้แจ้งข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น" (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 188) .

และพระองค์ตรัสว่า :

{قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا 21 قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا 22}

"จงกล่าวเถิด (โอ มุฮัมมัด) ว่า
แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน
จงกล่าวเถิด (โอ มุฮัมมัด) ว่า
แท้จริงจะไม่มีผู้ใดปกป้องฉันจากอัลลอฮ์ได้
และฉันจะไม่พบที่หลบภัยอื่นใดนอกจากพระองค์" (ซูเราะฮ์
อัล-ญิน : 21-22)

และพวกเขาเหล่านั้นมีคุณลักษณะของความเป็นมนุษย์
เช่น การเจ็บป่วย การตาย ความต้องการอาหารและเครื่องดื่ม
และอื่นๆ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสเกี่ยวกับอิบรอฮีม
อัสลยฮิซซอลาตุ วัสสลาม
ในการที่ท่านได้พรรณนาถึงพระผู้อภิบาลของท่าน ว่า:

{وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِين 79 وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِي 80 وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِين 81}

"และพระองค์ทรงประทานอาหารให้แก่ฉันและทรงให้น้ำดื่มแ
กฉัน และเมื่อฉันเจ็บป่วย พระองค์ทรงรักษาค้นให้หาย
และพระองค์ทรงให้ฉันตายแล้วทรงให้ฉันฟื้นคืนชีพ"
(ซูเราะฮ์ อัล-ซุฮรออ์ : 79-81)

และท่านนบีซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า:

«إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ، أَنَسَى كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي».

"แท้จริง ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน, ฉัน(ก็)ลืมเช่นเดียวกับที่พวกท่านลืม ดังนั้นเมื่อฉันลืม ก็จงเตือนฉันด้วย"¹.

และอัลลอฮ์

ตะอาลา

ได้ทรงพรณนาถึงพวกเขาด้วยการเป็นบ่าวต่อพระองค์

ในสถานะต่างๆ

อันสูงส่งที่สุดของพวกเขา

และในบริบทของการยกย่องสรรเสริญพวกเขา และอัลลอฮ์

ตะอาลา ได้ตรัสถึงนุหฺ อะลัยฮิสสลาม ว่า :

{...إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا}

"...แท้จริงเขาเป็นบ่าวที่กตัญญูอย่างแท้จริง" [อัลอิสรอฮ์: 3], และได้กล่าวถึงท่านนบีมุฮัมมัด ซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่า:

{تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۝ 1}

"ความจำเริญยิ่งแด่พระองค์ ผู้ได้ทรงประทานอัลฟุรกอน (อัลกุรอาน) แก่บ่าวของพระองค์ (มุฮัมมัด) เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่ปวงบ่าวทั้งมวล" (ซูเราะฮ์ อัลฟุรกอน : 1)

และพระองค์ได้ตรัสเกี่ยวกับอิบรอฮีม อิสฮาก และยะอ์กูบ อะลัยฮิมุสลาม ว่า :

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี: หมายความว่าด้วยกิบสัด, บทที่ว่าด้วยการผินหน้าไปยังกิบสัดไม่ว่าจะอยู่ที่ใด เลขที่ (392), และมุสลิม: หมายความว่าด้วยมัสยิดและสถานที่ละหมาด บทที่ว่าด้วยการหลงลืมในละหมาดและการสัจญุดเพื่อการนั้น เลขที่ (572)

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ 45 إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ 46 وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ 47﴾

"และจงรำลึกถึงปวงปาวของเรา อิบรอฮีม อิสहाค และยะฮ์กูบ ผู้ที่มีความเข้มแข็งและมีสายตาที่กว้างไกล (วิสัยทัศน์ในเรื่องศาสนา) แท้จริงเราได้ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ด้วยการรำลึกถึงบ้านอันเ ป็นนิรันดร์ และแท้จริงพวกเขา ณ ที่เรานั้นเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกในหมู่ผู้ประเสริฐ" (สือด : 45-47)

และพระองค์ได้ตรัสเกี่ยวกับอิซาบุตรของมัรยัมว่า :

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ 59﴾

"เขา (อิซา) มิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นปาวคนหนึ่ง ที่เรา (อัลลอฮ์) ได้ให้ความโปรดปรานแก่เขา และเราได้ทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่วงศ์วานของอิสรออีล" (ซูเราะฮ์ อีซ-ซุครุฟ : 59)

และการศรัทธาต่อบรรดาเราะซูลประกอบด้วยสี่ประการ คือ

ประการแรก:

การศรัทธาว่าการเป็นเราะซูลของพวกเขาเป็นสัจธรรมจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อความเป็นเราะซูลของคนหนึ่งคนใดแล้ว

แน่นอนเขาผู้นั้นเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาเราะซูลเหล่านั้นทั้งหมด ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ 105﴾

"(เช่นเดียวกัน) หมู่ชนของนุห์ ได้ปฏิเสธบรรดาเราะซูล"
 [อัซซุอะรอฮ์:105] ดังนั้น
 อัลลอฮ์จึงทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธต่อบรรดาเราะซูลทั้ง
 หหมด ทั้งที่ในขณะที่พวกเขาปฏิเสธเขาเหล่านั้น
 ไม่มีเราะซูลท่านอื่นใดนอกจากเขา และด้วยเหตุนี้
 บรรดาชาวคริสต์เียนที่ปฏิเสธท่านนบีมุฮัมมัดซ็อลลัลลอฮุอะ
 ลัยฮิอะซัลลัมและไม่ปฏิบัติตามท่าน
 พวกเขาก็คือผู้ที่ปฏิเสธท่านมะซีห์ บุตรของมัรยัม
 และไม่ใช่ว่าผู้ที่ปฏิบัติตามท่านด้วยเช่นกัน
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านได้แจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงท่านนบี
 มุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะซัลลัม
 และการแจ้งข่าวดีของท่านแก่พวกเขานั้นไม่มีความหมายอื่น
 ใด นอกเสียจากว่าท่านคือศาสนทูตที่มายังพวกเขา
 ที่อัลลอฮ์จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากความหลงผิดด้วยกับ
 ท่าน และจะทรงนำทางพวกเขาไปสู่แนวทางอันเที่ยงตรง

ประการที่สอง:

การศรัทธาต่อผู้ที่เรารู้จักชื่อของเขาในบรรดาพวกเขาด้วยชื่
 ของเขา เช่น: มุฮัมหมัด อิบรอฮีม มูซา อีซา และนุห์
 อะลัยฮิมุศศอลาตุวัสสลาม
 และทั้งห้าท่านนี้คือผู้ที่มีเกียรติยิ่งจากบรรดาเราะซูลทั้งหลาย
 และแน่นอนอัลลอฮ์ ตะอาลา
 ได้ทรงกล่าวถึงพวกเขาในสองแห่งจากอัลกุรอาน
 ในตำราของพระองค์ที่ว่า:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ
 مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا 7﴾

"และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอามาจากบรรดานบีซึ่งคำมั่นสัญญาของพวกเขามา และจากเจ้า จาคนูห์ อิบรอฮีม มูซา และอีซา บุตรของมัรยัม

และเราได้เอาคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา"

(ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ : 7) และอัลลอฮ์ ทรงตรัสว่า :

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝۱۳﴾

"พระองค์ได้ทรงบัญญัติแก่พวกเจ้าซึ่งศาสนาเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงกำชับกับนูห์ และสิ่งที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้า (มุฮัมมัด) และสิ่งที่เราได้ทรงกำชับแก่อิบรอฮีม มูซา และอีซา (คือ) จงดำรงมั่นในศาสนา และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนานั้น เป็นเรื่องหนักยิ่งสำหรับบรรดาผู้ตั้งภาคีต่อสิ่งที่เจ้ากำลังเชิญชวนพวกเขาไปหา(ศาสนา)

อัลลอฮ์ทรงเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เข้าสู่ศาสนานั้น และทรงชี้นำผู้ที่หันกลับมาหาพระองค์ให้ไปสู่ทางของพระองค์" (ซูเราะฮ์ อ้อซ-ซุรอ : 13)

ส่วนผู้ใดก็ตามในหมู่พวกเขาที่เรามิได้ทราบนาม เราศรัทธาต่อเขาโดยภาพรวม อัลลอฮ์ตะอาลาได้ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...﴾

"และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาเราะซูลมาก่อนหน้าเจ้า บางคนในหมู่พวกเขามีผู้ที่เราบอกเล่าแก่เจ้า

และบางคนในหมู่พวกเขามีผู้ที่เรามีได้บอกเล่าแก่เจ้า..."

(ซูเราะฮ์ มอфир : 78)

ประการที่ห้า:

เชื่อในสิ่งที่ถูกต้องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของพวกเขา

ประการที่สี่:

การปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนาของผู้หนึ่งจากหมู่พวกเขา
ที่ถูกส่งมายังพวกเขา ซึ่งก็คือเราะซูลท่านสุดท้าย มุฮัมมัด
คือลลลอฮฺอะลยฮิซซัลลัม ผู้ถูกส่งมายังมวลมนุษยชาติ
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ
حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ 65﴾

"ดังนั้นขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า

พวกเขาจะไม่ถือว่าเป็นผู้ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าเป็น
ผู้ตัดสินในข้อพิพาทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างพวกเขา
จากนั้นพวกเขาจะไม่รู้สึกถึงความคับอกคับใจใด ๆ
ในใจของพวกเขาต่อการตัดสินของเจ้า

และพวกเขายอมรับการตัดสินนั้นอย่างสมบูรณ์" (ซูเราะฮ์
อัน-นิซาฮ์ : 65)

และการศรัทธาต่อบรรดาเราะซูลนั้นมีคุณค่าอันยิ่งใหญ่
ซึ่งในจำนวนนั้นคือ:

ประการแรก: การตระหนักถึงความเมตตาของอัลลอฮ์
ตะอาลา

และความเอาใจใส่ของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์
โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งบรรดาเราะซูลมายังพวกเขา
เพื่อชี้นำพวกเขาไปสู่แนวทางของอัลลอฮ์ ตะอาลา

และเพื่อชี้แจงแก่พวกเขาถึงวิธีการเคารพสักการะอัลลอฮ์
เพราะสติปัญญาของมนุษย์เพียงลำพังไม่สามารถล่วงรู้ถึงสิ่ง
ดังกล่าวได้

ประการที่สอง:

การขอบคุณต่อพระองค์ในความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่นี้

ประการที่สาม: ความรักต่อบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสลาม
และการให้เกียรติพวกเขา

และการสรรเสริญพวกเขาด้วยสิ่งที่คู่ควรกับพวกเขา

เพราะพวกเขาคือบรรดาเราะซูลของอัลลอฮ์ตะอาลา

และเพราะพวกเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการเคารพภักดีต่อพระองค์
การเผยแผ่ศาสนาของพระองค์

และการตักเตือนบ่าวของพระองค์

และแน่นอน

บรรดาผู้ดีอื่นได้ปฏิเสธบรรดาเราะซูลของพวกเขา

โดยกล่าวอ้างว่าบรรดาเราะซูลของอัลลอฮ์ตะอาลานั้นมิได้มา
จากมนุษย์!

และอัลลอฮ์ตะอาลาได้ทรงกล่าวถึงการกล่าวอ้างนี้

และได้ทรงหักล้างมันด้วยคำรัสของพระองค์ ดังนี้:

﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۚ 94 قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمُشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَرُنَّآ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًَا رَّسُولًا 95﴾

"และไม่มีสิ่งใดห้ามมนุษย์ที่จะศรัทธา

เมื่อมีทางนำที่ถูกต้องมายังพวกเขา

นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่า

"อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งมนุษย์ธรรมดาเป็นเราะซูลกระนั้นหรือ?!"

จงกล่าวเถิด หากในแผ่นดินมีมลาอิกะฮ์เดินอย่างสงบ
เราก็จะส่งมลาอิกะฮ์จากฟ้าลงมาเป็นระฆังแตรแก่พวกเขา
"(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์: 94-95)

ดังนั้นอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งจึงได้ทำให้การกล่าวอ้างนี้เป็นโม
ฆะ โดยชี้แจงว่าเราะสุลนั้นจำเป็นต้องเป็นมนุษย์
เนื่องจากเขาถูกส่งมายังชาวโลกซึ่งพวกเขาเป็นมนุษย์
และหากว่าชาวโลกเป็นมลาอิกะฮ์

แน่นอนอัลลอฮ์ก็จะทรงส่งมลาอิกะฮ์จากฟ้าลงมาเป็นเร
าะสุลแก่พวกเขา เพื่อที่จะได้เป็นเช่นเดียวกับพวกเขา
และเช่นเดียวกันนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา

ได้ทรงเล่าถึงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล
ว่าพวกเขาได้กล่าวว่า:

﴿...إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ تَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

"...พวกเจ้ามิใช่อื่นใดนอกจากเป็นปุถุชนเยี่ยงเรา
พวกเจ้าประสงค์ที่จะกีดกันพวกเราจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพ
วเราเคยเคารพบูชา
ดังนั้นพวกเจ้าจงนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาแสดงให้พวกเราช
" บรรดาเราะซูลของพวกเขาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
"พวกเรามิใช่อื่นใดนอกจากเป็นปุถุชนเยี่ยงพวกเจ้า
แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์
และพวกเรานี้อาจนำหลักฐานมาให้พวกเจ้าได้

และการฟื้นคืนชีพ (หลังความตาย)
นั่นคือความจริงที่เที่ยงแท้
ซึ่งมีหลักฐานยืนยันปรากฏอยู่ในคัมภีร์ (อัลกุรอาน)
ซุนนะฮ์ของท่านนบี
และมติเอกฉันท์ของเหล่านักวิชาการมุสลิม
อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَعْتُونَ 15 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ 16﴾

"หลังจากนั้น แท้จริงพวกเจ้าต้องตายอย่างแน่นอน
แล้วในวันกิยามะฮ์พวกเจ้าจะถูกฟื้นคืนชีพ" [ซูเราะฮ์
อัลมูมีนูน : 15-16]

และท่านนบีคืออลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้กล่าวว่า:

«يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُفَاءَ غَرَاءَ غُرْلًا».

“ในวันกิยามะฮ์

มนุษย์จะมารวมตัวกันในสภาพเปลือยเท้าเปลือยกาย

มีหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ”¹ (บันทึกโดย อัล-บุคอรี
และมุสลิม)

และบรรดามุสลิมต่างก็เห็นพ้องต้องกันถึงการมีอยู่จริงของ
มัน และมันเป็นไปตามหลักแห่งวิหยปัญญา
ซึ่งกำหนดว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา
จะทรงให้มีวันแห่งการกลับคืนสำหรับบ่าวของพระองค์เหล่านี้
เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาในวันนั้นตามที่พระองค์

¹ บันทึกโดยมุสลิม หมาดสวรค์ ลักษณะความโปรดปรานของมันและชาวสวรรค์
บทที่ว่าด้วยการสิ้นสลายของโลกดุนยา และการอธิบายเรื่องการชุมนุมในวันกิยามะฮ์
(2859)

ก็ได้ทรงบัญญัติแก่พวกเขาผ่านทางบรรดาเราะซูลของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ (115)}

"พวกเจ้าคิดหรือว่า

แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้ามาโดยไร้ประโยชน์

และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ" (ซูเราะฮ์

อัล-มูมินูน : 115) และพระองค์ได้ตรัสแก่นบีของพระองค์ คืออลลัลลอฮู อะลัยฮิ วะซัลลัม ว่า:

{إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأَوْكَ إِلَىٰ مَعَادٍ...}

"แท้จริง

พระองค์ผู้ทรงบัญญัติอัลกุรอานให้แก่พวกเจ้านั้น

แน่นอนพระองค์จะนำพวกเจ้ากลับไปยังถิ่นเดิมของเจ้า

(การพิชิตมักกะฮ์)..." (ซูเราะฮ์ อัลเกาะศ็อศ : 85)

ประการที่สอง:

การศรัทธาต่อการสอบสวนและการตอบแทน

คือบ่าวจะถูกสอบสวนถึงการกระทำของตน

และจะได้รับการตอบแทนตามการกระทำนั้น

ซึ่งสิ่งนี้มีหลักฐานยืนยันจากคัมภีร์อัลกุรอาน จากซุนนะฮ์

และจากมติเอกฉันท์ของบรรดามุสลิม

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ 25 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ 26}

"แท้จริง

ยังเราเท่านั้นคือการกลับมาของพวกเขา

แล้วแท้จริง

ยังเราเท่านั้นคือการคำนวณของพวกเขา"

(ซูเราะฮ์ อัลฆอชียะฮ์ : 25-26) และพระองค์ตรัสว่า :

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (160)

"ผู้ใดที่นำหนึ่งความดีมา ดังนั้น
สำหรับเขาจะได้สิบเท่าเยี่ยงนั้น และผู้ใดที่นำหนึ่งความชั่วมา
ดังนั้น เขาจะไม่ถูกตอบแทน เว้นแต่เพียงเยี่ยงนั้น
โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด" (ซูเราะฮ์ อัล-
อันอาม : 160) และพระองค์ตรัสว่า :

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِّنْ
خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حُسْبِينَ﴾ (47)

"และเราตั้งตราชुที่เที่ยงธรรมสำหรับวันกิยามะฮ์
ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่อย่างใดเลย
และแม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดพืชเล็ก
เราก็จะนำมาแสดง
และเป็นการเพียงพอแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระ" (ซูเราะฮ์
อัล-อันบิยาฮ์ : 47)

จากท่านอิบน์อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า แท้จริงท่านนบี
คือลุลลอฮฺอะลยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า:

«إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ، فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَفَّهُ - أَي سِتْرَهُ - وَيَسْتُرُهُ: فَيَقُولُ: أَنْتَ عَرَفْتَ
ذَنْبَ كَذَا؟ أَنْتَ عَرَفْتَ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَي رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى
فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى كِتَابَ
حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ»

"อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ศรัทธาเข้าใกล้พระองค์
แล้วทรงปกปิดเขาไว้ด้วยความคุ้มครองของพระองค์
กล่าวคือทรงปกปิดและป้องกันเขาไว้ แล้วพระองค์ตรัสถามว่า
"เจ้ารู้จักบาปนี้หรือไม่ เจ้ารู้จักบาปนั้นหรือไม่"

เขากล่าวตอบว่า “ใช่แล้ว โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์” จนกระทั่งเมื่อพระองค์ทรงให้เขายอมรับบาปทั้งหลายของตน และเขาเห็นแก่ตนเองว่าตนได้พินาศแล้ว พระองค์จึงตรัสว่า “เราได้ปกปิดบาปเหล่านี้ให้แก่เจ้าในโลกนี้ และวันนี้เราได้อภัยโทษให้แก่เจ้าแล้ว”

จากนั้นเขาก็จะได้รับสมุดบันทึกความดีของเขา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้กลับกลอกนั้น จะถูกประกาศต่อหน้าสรรพสิ่งทั้งหลายว่า

“ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา

ความสาปแช่งของอัลลอฮ์ย่อมประสบแก่บรรดาผู้อธรรม”¹

(บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

มีหะดีษที่ถูกต้อง จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า:

«أَنَّ مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَأَنَّ مَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً».

"แท้จริงผู้ใดที่ปรารถนาจะทำความดี แล้วเขาก็ได้ลงมือทำ อัลลอฮ์จะทรงบันทึก ณ พระองค์ซึ่งสิบความดี และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนอีกถึงเจ็ดร้อยเท่า และอาจจะเพิ่มทวีคุณอีกอย่างมากมาย และแท้จริงผู้ใดที่ปรารถนาจะทำความชั่ว

¹ บันทึกโดยอัลบุคอรีห์: หมายความยุติธรรม บทว่าด้วยพระดำรัสของพระเจ้าผู้ทรงสูงส่ง: {พึงทราบเถิดว่า การสาปแช่งของพระเจ้านั้นจะประสบแก่บรรดาผู้อธรรม}(2309) และมุสลิม: หมายความว่า การกลับเนื้อกลับตัว บทว่าด้วยการยอมรับการกลับเนื้อกลับตัวของผู้ฝ่า แม้ว่าเขาจะฝ่ามามากก็ตาม (2768)

แล้วเขาก็ได้ลงมือทำ

พระองค์จะทรงบันทึกซึ่งหนึ่งความผิดเท่านั้น"¹

และแน่นอน

บรรดามุสลิมได้มีมติเอกฉันท์ในการยืนยันถึงการสอบสวนและการตอบแทนการงานต่างๆ

และสิ่งนั้นคือข้อกำหนดแห่งวิญญูญา แท้จริงอัลลอฮ์
ตะอาลา ได้ทรงประทานบรรดาคัมภีร์ลงมา

และทรงส่งบรรดาศาสนทูต

และทรงบัญญัติเป็นข้อบังคับเหนือบรรดาปาวของพระองค์ให้
ยอมรับในสิ่งที่พวกเขาได้นำมา

และให้ปฏิบัติตามสิ่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติจากสิ่งนั้น

และทรงกำหนดเป็นวาญิบให้ต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ต่อต้านคัดค้าน
และทรงอนุมัติซึ่งเลือดเนื้อของพวกเขา

วงศ์วานของพวกเขา

สตรีของพวกเขา

และทรัพย์สินของพวกเขา

ฉะนั้น

หากไม่มีการสอบสวนและไม่มีการตอบแทนแล้วไซ้

สิ่งนี้ก็ย่อมเป็นความไร้สาระ

ซึ่งพระผู้อภิบาลผู้ทรงปรีชาญาณทรงบริสุทธิ์จากมัน

และอัลลอฮ์

ตะอาลา

ได้ทรงชี้ถึงสิ่งนั้นด้วยดำรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ 6 فَلَنَقْصُنَّ عَلَيْهِمْ بِمَا كُفُوا
عَنْ بَيْنِ 7﴾

¹ บันทึกโดยมุสลิม: หมวดการศรัทธา, บทว่าด้วยเมื่อปาวตั้งใจทำความดีจะถูกบันทึกและเมื่อตั้งใจทำความชั่วจะไม่ถูกบันทึก, (131)

"ดังนั้น แนนอนเราจะถามบรรดาประชาชาติที่
(บรรดาเราะซูล) ถูกส่ง ไปยังพวกเขา
และแนนอนเราจะถามบรรดาเราะซูลด้วย ดังนั้น
แล้วเราจะเล่าแจ้งแก่พวกเขาด้วยความรู้อย่างสมบูรณ์
และเราได้เป็นผู้ที่ขาดหายหรือไม่รับรู้อะไรเลย" (ซูเราะฮ์
อัล-อะฮ์รอฟ : 6-7)

ประการที่สาม: การศรัทธาต่อสวรรค์และนรก
และการศรัทธาว่าทั้งสองนั้นคือบันปลายอันเป็นนิรันดร์สำหรับ
บมฺกัล

สวรรค์ คือ สถานที่แห่งความสุขซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาผู้ยำเกรง
คือบรรดาผู้ที่ศรัทธาในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติให้พวกเขาศรั
ทธา และเชื่อฟังอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์
ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์
และปฏิบัติตามเราะซูลของพระองค์
ซึ่งในนั้นมีความสุขหลากหลายประเภท

«مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ»

“สิ่งที่ตาไม่เคยเห็น หูไม่เคยได้ยิน และไม่มีใครเคยนึกถึง”¹,
อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۚ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝ۘۘۘ﴾ (8)

1 บันทึกลงโดยอัลบุคอรียะ: หมายความว่าด้วยการตีพิมพ์ บันทึกลงด้วยคำของพระองค์ที่ว่า: (ดังนั้น
สิ่งไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ให้เป็นที่รื่นรมย์แก่สายตา
เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้) (4501) และมุสลิม: หมายความว่าด้วยสวรรค์
ลักษณะความโปรดปรานและชาวสวรรค์ (2824)

"แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบการดีทั้งหลาย
ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ดียิ่ง รางวัลของพวกเขา ณ
ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาคือสวนสวรรค์อันสถิตนิรันดร์
ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านเบื้องล่าง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล
อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยต่อพวกเขา
และพวกเขาก็พอใจในพระองค์
นั่นคือสำหรับผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าของเขา" (ซูเราะฮ์ อัล-
บัยยีนะฮ์ : 7-8) และพระองค์ตรัสว่า :

{فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (17)}

"ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา
ให้เป็นທີ່รื่นรมย์แก่สายตา
เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้" (ซูเราะฮ์ อัช-
ซัจญะดะฮ์ : 17)

ส่วนนรกนั้น คือสถานที่แห่งการทรมานที่อัลลอฮ์
ตะอาลาได้ทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็น
ผู้อธรรม
ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์และฝ่าฝืนบรรดาเราะซูลของพระ
องค์
ในนั้นมีการทรมานและบทลงโทษหลากหลายประเภทซึ่งเกิน
กว่าที่สติปัญญาจะคาดคิดได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَأَنفِقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (131)}

"และพวกเจ้าจงเกรงกลัวไฟนรกที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดา

ผู้ปฏิเสธศรัทธาเกิด" (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 131)

และพระองค์ตรัสว่า :

(وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا 29)

"และจงกล่าวเถิด (โอ้ มุฮัมหมัด)

สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เจ้า ดังนั้น

ผู้ใดประสงค์กิจงศรัทธา และผู้ใดประสงค์กิจปฏิเสธ แท้จริง

เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับบรรดาผู้ที่อธรรมซึ่งกำแพงของ

มันล้อมรอบพวกเขา และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ

ก็จะถูกช่วยเหลือด้วยน้ำเหมือนน้ำทองแดงเดือดลวกใบหน้า

มันเป็นน้ำดื่มที่ชั่วช้าและเป็นที่พักพิงที่เลวร้าย" [ซูเราะฮ์

อัลกะฮ์ฟ : 29] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

(إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرَيْنَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا 64 خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا 65 يَوْمَ ثَقُلَتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيِّنَا أَطْعَنَا اللَّهُ وَأَطْعَنَا الرُّسُلَا 66)

"แท้จริง อัลลอฮ์ได้ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

และได้ทรงเตรียมไฟนรกอันลุกโชนไว้สำหรับพวกเขา

เพื่อให้พวกเขาพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล

โดยที่พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

ในวันที่ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกไปมาในไฟนรก

พวกเขาจะกล่าวว่า "อนิจจา แก่เราเหลือเกิน!

หากเพียงแต่เราได้เชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังเราะซูล

ก็คงจะดี"" (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ : 64-66)

และสำหรับการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์นั้นมิคุณประโยชน์
อันใหญ่หลวง ในจำนวนนั้นคือ:

ประการแรก:

เกิดความต้องการในการกระทำที่เป็นการกักตุน
และความมุ่งมั่นต่อสิ่งนั้น เพื่อหวังการตอบแทนสำหรับวันนั้น

ประการที่สอง:

ต้องการหลีกเลี่ยงจากการกระทำที่เป็นการเนรคุณ
และจากการพอใจกับมัน เพราะกลัวการลงโทษในวันนั้น

ประการที่สาม:

เป็นการปลอบใจผู้ศรัทธาต่อสิ่งที่เขาพลาดไปจากโลกนี้
ด้วยสิ่งที่เขามุ่งหวังจากความสุขและผลตอบแทนแห่งโลกหน้า
า

และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพหลังความตาย โดยกล่าวอ้างว่าสิ่งนั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้

การกล่าวอ้างนี้เป็นโมฆะ

ซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วจากบทบัญญัติศาสนา ประสาทสัมผัส
และสติปัญญา

ส่วนศาสนบัญญัตินั้น ดังที่อัลลอฮ์ตะอาลาได้ดำรัสว่า:

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 7﴾

"บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่า

พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (โอ
มุฮัมมัด) หนาเป็นเช่นนั้นไม่

ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของข้า

พวกเขาก็จะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน

แล้วพวกเขาก็จะได้รับแจ้งตามที่พวกเขาได้ประกอบกรรมไว้

และนั่นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์" [อัต-ตะฆอบุน : 7]

และบรรดาคมกิริที่มาจากปากฟ้าทั้งหมดก็ได้มีความเห็นเป็น
เอกฉันท์ในเรื่องนั้น

ส่วนหลักฐานที่สามารถสัมผัสได้นั้น
อัลลอฮ์ได้ทรงแสดงให้เห็นป่าวของพระองค์ให้เห็นถึงการทำให้
ผู้คนตายฟื้นคืนชีพขึ้นมาในโลกดุนยาแห่งนี้แล้ว
ซึ่งในสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์

มีตัวอย่างอยู่ห้าประการสำหรับเรื่องนี้ คือ:

ตัวอย่างที่หนึ่ง: กลุ่มชนของนบีมูซา
เมื่อพวกเขาได้กล่าวแก่ท่านว่า:

{...أَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً...}

"...เราจะไม่ศรัทธาต่อเจ้า

จนกว่าเราจะได้เห็นอัลลอฮ์อย่างเปิดเผย..." [ซูเราะฮ์

อัลบะเกาะเราะฮ์: 55] ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา

จึงทำให้พวกเขาตาย

แล้วทรงทำให้พวกเขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง

และในเรื่องดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา

ได้ตรัสแก่วรรณของอิสรออีลว่า:

{وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذْنَاكُم بِالصُّعْقَةِ وَأَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ 55 ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ 56}

"และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า "โอ้ มูซา
เราจะไม่ศรัทธาต่อเจ้า

จนกว่าเราจะได้เห็นอัลลอฮ์อย่างเปิดเผย"

แล้วสายฟ้าฟาดใส่พวกเจ้าขณะที่พวกเจ้ามองดูอยู่

แล้วเราได้ให้พวกเจ้าฟื้นคืนชีพหลังจากที่พวกเจ้าตาย

เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ" (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 55-56)

ตัวอย่างที่สอง:

ในเรื่องราวของชายที่ถูกฆ่าซึ่งวงศ์วานอิสรออีลได้ขัดแย้งกัน
เกี่ยวกับเขา แล้วอัลลอฮฺ ตะอาลา

ก็ได้ทรงบัญชาพวกเขาให้เชือดวัวตัวเมียตัวหนึ่ง

แล้วให้ตีเขาด้วยบางส่วนของมัน

เพื่อที่เขาจะได้บอกแก่พวกเขาว่าใครคือผู้ที่ฆ่าเขา

และในเรื่องราวดังกล่าว อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า:

(وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأُوهَا فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ 72 فَقُلْنَا اضْرِبُوهَا بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ 73)

"และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้าได้ฆ่าชายคนหนึ่ง

แล้วพวกเจ้าต่างก็ปกป้องตนเอง

(โต้เถียงกันว่าใครคือฆาตกร)

และอัลลอฮฺทรงเปิดเผยสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดไว้

แล้วเราได้กล่าวว่า 'จงตีเขาด้วยบางส่วนของมัน'

เช่นนั้นแหละอัลลอฮฺทรงให้ผู้ตายฟื้นคืนชีพ

และทรงแสดงสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเจ้า

เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ใช้ปัญญา" (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 72-73)

ตัวอย่างที่สาม:

ในเรื่องราวของกลุ่มชนที่ได้ออกจากบ้านเมืองของพวกเขา

เพื่อหนีจากความตาย ทั้งที่พวกเขามีจำนวนนับพัน

แล้วอัลลอฮฺ ตะอาลา ก็ได้ทรงทำให้พวกเขาตาย

หลังจากนั้นพระองค์ก็ได้ทรงให้พวกเขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง
และในกรณีดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿الَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (243)

"เจ้าไม่รู้จักหรือ (โอ มุฮัมหมัด)

เกี่ยวกับผู้ที่หนีออกจากบ้านเกิดของพวกเขา

ซึ่งพวกเขามีจำนวนนับพันเพราะกลัวความตาย?

แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ประกาศิตแก่พวกเขาว่า "พวกเจ้าจงตายซะ"

จากนั้นพระองค์ก็ทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพระเจ้าที่เปี่ยมด้วยความโปรดปรานต่อ
มนุษยทั้งหลาย แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สำนึก" (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 243)

ตัวอย่างที่สี่:

ในเรื่องราวของผู้ที่ได้เดินทางผ่านเมืองร้างเมืองหนึ่ง

แล้วเขาก็สงสัยว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา

จะทรงทำให้มันฟื้นคืนขึ้นมาอีกครั้งได้อย่างไร อัลลอฮ์

ตะอาลา จึงได้ทรงทำให้เขาตายเป็นเวลาหนึ่งร้อยปี

แล้วหลังจากนั้นก็ได้ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ

และในเรื่องราวดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงตรัสว่า:

﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ
مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ
بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى جِمَازِكَ
وَلَنَجْجِلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (259)

"หรือเจ้ามิได้พิจารณาถึงผู้ที่เดินทางผ่านไปยังเมืองร้างเมื่อ

งหนึ่งที่พังทลายจนหลังคาพังทลายลงมาดอกหรือ? เขากล่าว (ด้วยความสงสัย) ว่า:

“แล้วอัลลอฮ์จะทรงให้เมืองนี้กลับมามีชีวิตอีกครั้งได้อย่างไร หลังจากที่ดินได้พังทลายไปแล้ว?”

แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงให้เขาตายเป็นเวลาหนึ่งร้อยปี

แล้วพระองค์ก็ทรงให้เขาฟื้นขึ้นมา พระองค์ตรัสว่า

“เจ้าได้พักอยู่ที่นี้ (ตาย) นานเท่าใดแล้ว?” เขากล่าวว่า

“ฉันได้พักอยู่หนึ่งวันหรือส่วนหนึ่งของมันเท่านั้น”

พระองค์ตอบว่า

“ไม่ใช่

แต่เจ้าได้อยู่มาเป็นเวลาหนึ่งร้อยปีแล้ว

จงมองดูอาหารและเครื่องดื่มของเจ้าซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด

ด ๆ แต่จงดูลาของเจ้า (ซึ่งกลายเป็นกระดูก)

และเพื่อเราจะได้ทำให้เจ้าเป็นสัญญาณ(ที่แสดงถึงพลังอำนาจ

ของเรา) แก่มนุษยชาติ และจงดูกระดูก (ของลา)

ว่าเราได้ประกอบมันเข้าด้วยกันอย่างไร

แล้วเราก็ก่อหุ้มมันด้วยเนื้อ”

ดังนั้น

เมื่อเป็นที่แน่ชัดแก่เขาแล้ว เขาก็กล่าวว่า “ฉันรู้แน่ชัดแล้วว่า

แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง” (ซูเราะฮ์ อัล-

บะเกาะเราะฮ์ : 259)

ตัวอย่างที่ห้า: ในเรื่องราวของอิบรอฮีม อัล-เคาะลีล

ขณะที่ท่านได้ทูลขอต่ออัลลอฮ์

ตะอาลา

ให้พระองค์ทรงแสดงแก่ท่านว่าพระองค์จะทรงชุบชีวิตสิ่งที่ตาย

แล้วให้ฟื้นคืนชีพได้อย่างไร ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา

จึงได้มีบัญชาแก่ท่านให้เข็ดดนกส์ตัว

และให้แยกชิ้นส่วนของพวกมันวางไว้บนภูเขาแต่ละลูกที่อยู่

อบๆ ท่าน หลังจากนั้นก็ให้เรียกพวกมัน แล้วขึ้นส่วนต่างๆ
ก็จะมาประกอบเข้ารวมกัน

และพวกมันก็จะมาหาอิบรอฮีมอย่างรีบเร่ง

และในเรื่องดังกล่าวนี้ อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (260)﴾

"และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมกล่าวว่า

“โอ้พระผู้อภิบาลของข้า โปรดแสดงให้เห็นเถิดว่า
พระองค์ทรงทำให้คนที่ตายไปแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมาได้อย่างไร
ร” พระองค์ตรัสว่า “เจ้ายังไม่ศรัทธากระนั้นหรือ?”
อิบรอฮีมตอบว่า “หาไม่ได้ แต่เพื่อให้หัวใจของข้าสงบ”
พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้น จงเอานกสี่ตัวมารวมไว้ที่เจ้า
แล้วก็สับมันเป็นชิ้น ๆ แล้วจงวางพวกมันเป็นส่วน ๆ
ไว้บนเนินเขาแต่ละลูก แล้วจงเรียกพวกมันมา
พวกมันจะมาหาเจ้าโดยทันที” และจงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”
(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 260)

และนี่คือบรรดาตัวอย่างที่สัมผัสได้และเกิดขึ้นจริง
ที่บ่งชี้ถึงความเป็นไปได้ของการชุบชีวิตผู้ที่ตายไปแล้ว
และก่อนหน้านี้ก็ได้มีการกล่าวถึงสัญญาณต่างๆ ของอิซา
อิบนิ มรยัม อะลัยฮิสลาม ที่อัลลอฮฺ ตะอาลา
ทรงบันดาลให้เกิดขึ้น ในการชุบชีวิตผู้ที่ตายไปแล้ว
และการนำพวกเขากลับออกจากหลุมฝังศพของพวกเขา -
ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ ตะอาลา-

ส่วนหลักฐานทางด้านสติปัญญานั้น มีอยู่ 2 ด้าน ดังนี้
หนึ่ง: อัลลอฮ์ ตะอาลา
คือผู้ทรงสร้างท้องฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในนั้นขึ้นมาในครั้งแรก
และผู้ทรงสามารถในการเริ่มสร้างครั้งแรกย่อมไม่ทรงไร้ความสามารถที่จะให้มันกลับขึ้นมาอีกครั้ง อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

{وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ...}

"และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง
หลังจากนั้นจะทรงบังเกิดมันขึ้นอีกครั้ง
และนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับพระองค์..." (ซูเราะฮ์ อร-รุม : 27)
และพระองค์ตรัสว่า :

{...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ}

"...ดังที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก
เราจะให้มันกลับขึ้นมาอีก มันเป็นสัญญาของเรา
แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน" (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ :
104)

และพระองค์ได้ตรัสสั่งให้ตอบโต้ผู้ที่ปฏิเสธการให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้วว่า:

{قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (79)}

"จงกล่าวเถิด (โอ มุฮัมหมัด)
พระผู้ทรงได้บังเกิดพวกเขาแต่ครั้งแรกนั้นจะทรงให้พวกเขา
มีชีวิตขึ้นอีกครั้ง
และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง" (ซูเราะฮ์ ยาซีน
: 79)

หลักฐานที่สอง: แผ่นดินที่ตายแล้วและแห้งแล้ง
ไม่มีต้นไม้สีเขียวใดๆ อยู่ในนั้น แล้วฝนก็ตกลงมาบนมัน
มันจึงสิ้นไหวและกลับมาเขียวขจีมีชีวิตชีวา
ซึ่งในนั้นมีพืชพันธุ์ที่สวยงามนานาชนิด
และผู้ที่ทรงสามารถทำให้มันมีชีวิตขึ้นมาหลังจากความตาย
ของมัน

ย่อมทรงสามารถทำให้บรรดาผู้ที่ตายไปแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมา
ได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْآرَضَ خُشْعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ
الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيٍ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 39﴾

"และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
เจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง

ต่อเมื่อพระองค์ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน

มันก็จะมีชีวิตชีวาและให้พืชผล แท้จริง

ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิตขึ้นมา

ก็จะทรงให้ชีวิตแก่คนตายได้อย่างแน่นอน

แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง" (ซูเราะฮ์

ฟุศศิลัต : 39) และพระองค์ตรัสว่า :

﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جِبْتِ وَحَبَّ الْخُضِيِّ 9 وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ
لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ 10 رَزَقْنَا الْعِبَادَ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَهُ مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ 11﴾

"และเราได้ให้น้ำฝนหลังลงมาจากฟากฟ้าเป็นที่จำเริญ
แล้วด้วยน้ำนั้น

เราได้ให้กองฝายออกมาเป็นส่วนอันหลากหลาย

และเมล็ดพืชสำหรับเก็บเกี่ยว

และต้นอินทผลัมสูงตระหง่านที่มีผลอันเรียงราย

เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับปวงปาว

และเราได้ให้แผ่นดินที่ตายแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมาได้

ด้วยน้ำนั้น เช่นนั้นแหละคือการฟื้นคืนชีพ" (ซูเราะฮ์ ก้อฟ : 9-11)

และในการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์นั้น

ยังรวมถึงการศรัทธาต่อทุกสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากความตาย
อาทิ:

(ก)

พิตนะฮ์ในหลุมศพ:

คือการสอบถามผู้ตายหลังจากที่เขาถูกฝังเกี่ยวกับพระเจ้า
ของเขา ศาสนาของเขา และนบีของเขา
แล้วอัลลอฮ์จะทรงทำให้บรรดาผู้ศรัทธาได้ยืนหยัดด้วยคำพูด
อันแน่วแน่ แล้วเขาจะกล่าวว่า: พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์
ศาสนาของฉันคืออิสลาม และนบีของฉันคือมุฮัมมัด
คือลลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม

และอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้อุญูดทั้งหลายหลงทาง

แล้วผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะกล่าวว่า: 'ฮะฮ์ ฮะฮ์ ฉันไม่รู้'
และผู้กลับกลอกหรือผู้เคลือบแคลงสงสัยจะกล่าวว่า: 'ฉันไม่รู้'
ฉันได้ยินผู้คนกล่าวบางสิ่ง ฉันจึงกล่าวตามไป

(ข)

ความทุกข์ทรมาน

และความสุขในหลุมศพ:

โดยมันจะมีสำหรับบรรดาผู้อุญูด

คือพวกมุนาฟิกและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْكِبُونَ﴾

"...และ (เป็นสิ่งที่น่ากลัว)
 หากเจ้าได้เห็นขณะที่บรรดาผู้ธรรมดกอยู่ในความทุกข์ทรมานแห่ง "ชะกะรอตุลมาต" (ความทุกข์ทรมานขณะที่จะตาย) และบรรดามลาอิกะฮ์ก็ยื่นมือของพวกเขาออกมา (ด้วยการทုตีและหรมาน) (พร้อมกับกล่าวว่า): "จงนำวิญญาณของพวกเขาเจ้าออกมา ในวันนี้ พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนด้วยการลงโทษที่น่าอัปยศอดสูเนื่องจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์อย่างไม่ชอบธรรม และพวกเจ้าปฏิเสธบรรดาโองการของพระองค์อย่างเยอหยิ่ง" (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 93)

และพระองค์ตรัสถึงวงศวานของฟิรเอาน์ว่า:
 ﴿الَّذِينَ يُعْرِضُونَ عَلَيْهَا غُذُوءًا وَعَشِيقًا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۖ﴾ (46)

"ไฟนรก ซึ่งพวกเขาจะถูกนำมาเผชิญต่อหน้ามัน (ขณะที่พวกเขาอยู่ในโลกบรัชด์) ทั้งยามเช้าและยามเย็น และเมื่อวันกิยามะฮ์เกิดขึ้น (มีคำสั่งแก่มลาอิกะฮ์ว่า) "จงนำบิรารของฟิรเอาน์ไปสู่การลงโทษอันสาหัสยิ่ง" (ซูเราะฮ์ ชอฟิร : 46)

ในหนังสือเศาะฮี้หของมุสลิม จากชัยด์ บิน ซาบิต เราะฎียัลลอฮุอันฮู จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسَمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ»

"หากมิใช่เพราะว่าพวกเจ้าจะไม่ฝังศพกัน(เพราะความกลัว) ฉันยอมวิงวอนต่ออัลลอฮ์ให้ทรงทำให้พวกเจ้าได้ยินส่วนหนึ่ง

จากการลงโทษในสุสานที่ฉันได้ยิน"

หลังจากนั้นท่านก็ผินหน้ามาแล้วกล่าวว่า:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ».

"พวกท่านจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก"

พวกเขากล่าวว่า:

"เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก" เขากล่าวว่า:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

"พวกท่านจงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากการลงโทษในหลุมศพ"

พวกเขากล่าวว่า:

พวกเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการลงโทษในหลุมศพ เขากล่าวว่า:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ»

"จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากฟิฏนะทั้งหลายทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น"

พวกเขากล่าวว่า:

พวกเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายทั้งหลาย ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น เขากล่าวว่า:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ»

"พวกท่านจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากฟิฏนะฮ์ของตัลฎาล"

พวกเขากล่าวว่า:

พวกเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากพิณะฮ์ของตัลญาล¹.

ส่วนความสุขในหลุมศพนั้น
ก็มีไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่สัจจริง อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ตรัสว่า:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (30)

"แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
"อัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของเรา"
หลังจากนั้นพวกเขาก็ยืนหยัดมั่นคง
(อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง)
บรรดา ملاอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา
(โดยกล่าวแก่พวกเขาว่า)
"พวกเจ้าอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าโศก แต่จงตอบรับข่าวดี
คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้" (ซูเราะฮ์ ฟุศสิลัต
: 30)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿قُلْ لَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُوفَ 83 وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ 84 وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ
وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ 85 قُلْ لَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ 86 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ 87 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ 88 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ 89﴾

"เมื่อวิญญาณนั้นขึ้นมาถึงลำคอ
ขณะที่พวกท่านในเวลานั้นได้แต่มองดูอยู่
และเรานั้นใกล้ชิดกับเขายิ่งกว่าพวกท่าน

¹ บันทึกลงโดยมุสลิม: หมอว่าด้วยสวนสวรรค์ ลักษณะความโปรดปรานและชาวสวรรค์
บทว่าด้วยการแสดงที่พยานของผู้ตายในสวรรค์หรือนรก การยืนยันถึงโทษในหลุมฝังศพ
และการขอความคุ้มครองจากมัน (2867)

แล้วทำไมเล่า

จึงไม่ทำให้วิญญาณนั้นกลับคืนมา

ส่วนผู้ที่เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ใกล้ชิด

(ต่ออัลลอฮ์)

ความรื่นรมย์

และสวนสวรรค์แห่งความโปทดปราน" (ซูเราะฮ์ อัลวาเกอะฮ์ : 83-89)

จากอัลบะรออ์ บิน อาซิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ว่าท่านนบี
คือลัลลอฮฺอะลียฮิซะสลัม
ได้กล่าวเกี่ยวกับผู้ศรัทธาเมื่อเขาได้ตอบมะลักทั้งสองในหลุม
ศพของเขาว่า:

«يُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أَنْ صَدَقَ عَبْدِي، فَافْرَشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَالْيَسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِبِّهَا، وَيُفْسَخُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّةَ بَصَرِهِ»

"จะมีผู้กล่าวเรียกจากฟากฟ้าว่า:

บ่าวของข้าได้พูดความจริงแล้ว

ดังนั้นจงไปที่นอนจากสวรรค์ให้แก่เขา

และลงสามใส่อาภรณ์จากสวรรค์ให้แก่เขา

และจงเปิดประตูบานหนึ่งสวรรค์ให้แก่เขา ท่านกล่าวว่า:

แล้วกลิ่นอายและความหอมหวานจากสวรรค์ก็จะมาสู่เขา

และหลมฝังศพของเขาจะถูกขยายให้กว้างไกลสุดสายตา"

รายงานโดย อะห์มัดและอบูดาอุด ในหะดีษบทที่ยาว¹

¹ บันทึกโดยอนุตาวูด: หมวดอัส-สุนนะฮฺ, บทอัล-มัสะละฮฺ ฟิล-ก๊อบริ วะอะชาบิล-ก๊อบริ (4753) และอะห์มัด: มสนัด อัล-กฟียีน หะดีษ อัล-บะรอฮ์ บิน อาซิบ (18534).

และได้มีชนกลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ที่เป่ียงเบนได้หลงผิดไป แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธการลงโทษในหลุมฝังศพและความสุขสบายในนั้น

โดยอ้างว่าสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้เนื่องจากมันขัดแย้งกับความเป็นจริง พวกเขากล่าวว่า:

เพราะหากว่าได้มีการเปิดดูผู้ตายในหลุมฝังศพของเขา

ก็จะพบว่าเขายังคงอยู่ในสภาพเดิม

และหลุมฝังศพก็มิได้เปลี่ยนแปลงไป

ไม่ว่าจะกว้างขึ้นหรือแคบลง

การกล่าวอ้างนี้เป็นโมฆะ ทั้งในทางบทบัญญัติทางประสาทสัมผัส และทางสติปัญญา:

ส่วนในทางบทบัญญัติ

ก็ได้มีตัวบทหลักฐานมากมายที่ได้กล่าวผ่านมาแล้วซึ่งยืนยันถึงความทุกข์ทรมานและความสุขในหลุมศพ

และในเศาะฮิหฺ อัล-บุคอรี จากหะดีษของท่านอับนุอับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า: "ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ออกมาจากสวนแห่งหนึ่งในมะดีนะฮฺ แล้วท่านก็ได้ยินเสียงของคนสองคนที่กำลังถูกทรมานในหลุมศพของเขาทั้งสอง" และได้กล่าวหะดีษต่อไปว่า:

«أَنَّ أَحَدَهُمَا كَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ التَّوَلِّ»

"แท้จริงคนหนึ่งในสองนั้น

ไม่ได้ระวังตัวจากการเอนปัสสาวะ" และในอีกรายงานหนึ่งกล่าวว่า:

«مِنْ بَوْلِهِ»

"จากปัสสาวะของเขา"

«وَأَنَّ الْآخَرَ كَانَ يَمْشِي بِالْمِيمَةِ»

"ส่วนอีกคนก็เดินสายนิทาใส่ร้ายผู้อื่น"

และในการบันทึกของอิหม่ามมุสลิมมีสำนวนว่า:

«لَا يَسْتَنْزَهُ مِنَ النَّوْلِ».

"เขาไม่ระมัดระวัง (ไม่ชำระให้สะอาด) จากปัสสาวะ"

1

ส่วนด้านประสาทสัมผัส

แท้จริงผู้ที่นอนหลับได้เห็นในความฝันของตนว่า

ตนได้อยู่ในสถานที่อันกว้างขวางและน่านิยมย์

ซึ่งกำลังได้รับความสุขสำราญอยู่ในนั้น

หรือได้อยู่ในสถานที่คับแคบและน่าหวาดหวั่น

ซึ่งกำลังได้รับความเจ็บปวดจากมัน

และบางทีเขาก็อาจตื่นขึ้นมาเพราะสิ่งที่ได้ฝันเห็นนั้น

ทั้งที่เขายังอยู่บนเตียงในห้องของเขาในสภาพเดิม

และการนอนนั้นเป็นพี่น้องกับการตาย ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ

ตะอาลา จึงได้ทรงเรียกมันว่า (การตาย) อัลลอฮฺ ตะอาลา

ได้ตรัสว่า:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ
عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى...﴾

"อัลลอฮฺทรงรับเอาวิญญาณทั้งหลายเมื่อถึงเวลาตายของมัน

และทรงรับเอาวิญญาณของผู้ที่ยังไม่ตายในขณะที่นอนหลับ

แล้วพระองค์จะทรงยึดวิญญาณที่พระองค์ได้กำหนดความตา

ยไว้

¹ รายงานโดย อัลบุคอรีย: หมวดการอาบน้ำละหมาด, บทว่าด้วยการล้างปัสสาวะ เลขที่ (215)

และทรงส่งวิญญาณอีกดวงหนึ่งกลับคืนไปจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้..." (ซูเราะฮ์ อัซ-ซุมัร : 42)

ส่วนในด้านสติปัญญานั้น

แท้จริงผู้ที่นอนหลับเขาได้เห็นในความฝันของเขาเห็นนิมิตจริงที่สอดคล้องกับความเป็นจริง และบางทีอาจได้เห็นท่านนบี คือลลลอฮ์ อะลียิ วะลลัม ในรูปลักษณะของท่าน และใครก็ตามที่ได้เห็นท่านในรูปลักษณะของท่าน ก็ย่อมถือว่าได้เห็นท่านจริง

ทว่าผู้ที่นอนหลับก็ยังคงอยู่ในห้องของเขาบนเตียงนอน ห่างไกลจากสิ่งที่เขาได้เห็น

ในเมื่อสิ่งนี้เป็นไปได้ในเรื่องราวของโลกดุนยา แล้วจะไม่ได้ในเรื่องราวของปรโลกหรือ?!

ส่วนสิ่งที่พวกเขาใช้อ้างในความเชื่อของพวกเขา นั้น คือ หากมีการเปิดดูผู้ตายในหลุมศพของเขา

ก็จะพบว่าเขายังคงอยู่ในสภาพเดิม

และหลุมศพก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป

ไม่ว่าจะกว้างขึ้นหรือแคบลง

คำตอบสำหรับข้ออ้างนี้มีอยู่หลายประการด้วยกัน ดังนี้:

ประการแรก:

ไม่อนุญาตให้นำข้อกังขาที่ไร้แก่นสารมาได้แย้งกับสิ่งที่บทบัญญัติศาสนาได้กำหนดไว้

ซึ่งหากผู้ที่โต้แย้งได้พิจารณาใคร่ครวญในสิ่งที่บทบัญญัติศาสนาได้กำหนดไว้อย่างแท้จริงแล้ว

ก็ย่อมจะประจักษ์แจ้งถึงความผิดพลาดของข้อกังขาเหล่านั้น ดังที่มีการกล่าวไว้ว่า:

มีคนมากมายเพียงใดที่ตำหนิถ้อยคำอันถูกต้อง
(ความจริง)

และความบกพร่องของมันนั้นเกิดจากความเข้าใจที่บิดเบือน/ไม่ถูกต้อง

ประการที่สอง: แท้จริงแล้วสภาวะการณ์ต่างๆ ในโลกบรัชค (โลกหลังความตาย) นั้น จัดอยู่ในจำพวกเรื่องเร้นลับ ซึ่งประสาธสัมพันธ์ไม่สามารถรับรู้ได้

เพราะหากว่ามันสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาธสัมพันธ์แล้ว ประโยชน์ของการศรัทธาในสิ่งเร้นลับก็ย่อมหมดสิ้นไป และทั้งผู้ที่ศรัทธาในสิ่งเร้นลับกับผู้ที่ปฏิเสธก็จะมีความเท่าเทียมกันในการยอมรับเรื่องดังกล่าว

ประการที่สาม: แท้จริงแล้วการลงโทษ ความสุขสำราญ ความกว้างขวางของหลุมศพ หรือความคับแคบของมันนั้น มีเพียงผู้ตายเท่านั้นที่รับรู้ได้ มิใช่ผู้อื่น

ซึ่งเรื่องนี้เปรียบได้กับผู้ที่นอนหลับแล้วฝันไปว่าตนเองอยู่ในสถานที่ที่คับแคบน่าสะพรึงกลัว

หรืออยู่ในสถานที่ที่กว้างขวางเบิกบานใจ

ในขณะที่คนที่อยู่รอบข้างเขากลับมองไม่เห็นและไม่รู้สึกถึงสิ่งนั้นเลย และแน่นอนว่า ท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมเคยได้รับโองการ

(วะฮีย) ในขณะที่ท่านอยู่ท่ามกลางเหล่าเศาะฮาบะฮ์ของท่าน โดยที่ท่านได้ยินเสียงของวะฮียนั้น

แต่เหล่าเศาะฮาบะฮ์กลับไม่ได้ยิน

และบางครั้งมลาอิกะฮ์จะจำแลงกายมาหาท่านในร่างของชายผู้หนึ่งแล้วพูดคุยกับท่าน

โดยที่เหล่าเศาะฮาบะฮ์ไม่เห็นมลาอิกะฮ์ตนนั้นและไม่ได้ยินเสียงของท่านเลย

ประการที่สี่: แท้จริงแล้วการรับรู้ของเหล่าสรรพสิ่งนั้นถูกจำกัดอยู่เพียงแค่สิ่งที่อัลลอฮ์ตะอาลาทรงอนุญาตให้พวกเขารับรู้ได้เท่านั้น

และเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะรับรู้ได้ถึงทุกสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ (ในจักรวาลนี้) ดังเช่นชั้นฟ้าทั้งเจ็ด แผ่นดิน และผู้ที่พำนักอยู่ในนั้น รวมถึงทุกสรรพสิ่งต่างก็ทำการสวดดี (ตัสบีฮ์) สรรเสริญพระองค์อย่างแท้จริง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลาจะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ได้ ยินการสวดดีนั้นในบางครั้ง และถึงกระนั้นก็ตาม พระองค์ก็ทรงถูกบดบังจากพวกเรา และในเรื่องดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ الْأَسْفَلُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾

"ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินและที่อยู่ในนั้นสวดดีสรรเสริญแต่พระองค์ และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่จะสวดดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ แต่ว่าพวกเจ้าไม่เข้าใจคำสวดดีของพวกเขา..." (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 44) และเช่นเดียวกันนี้

บรรดาชัยฎอนและญินนั้นเดินทางไปมาบนหน้าแผ่นดิน และบรรดาญินได้มายังท่านเราะซูลของอัลลอฮ์ คือลลิลลอฮุอะลยฮิวะลลัม และได้รับฟังการอ่านของท่าน และได้นิ่งฟัง และได้กลับไปยังหมู่ชนของพวกเขาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน

อน และถึงแม้จะเป็นเช่นนั้น พวกเขาก็ถูกบดบังจากพวกเรา
และในเรื่องดังกล่าว อัลลอฮ์ตะอาลาได้ตรัสว่า:

﴿يَبْنِيْ اٰدَمَ لَا يَفْتَنُكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰبِهِمَا اِنَّهٗ يَرٰكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ اَوْلِيَاً لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۚ﴾ (27)

"โอ้ ลูกหลานของอาดัม อย่าหลงกลชัยฏอนโดยเด็ดขาด
ดังที่มันเคยทำให้พ่อแม่ของพวกเจ้าออกจากสวรรค์มาแล้ว
และมันได้ทำให้พวกเจ้าทั้งสองถูกเปลื้องเสื้อผ้าออกเพื่อให้
ขาทั้งสองได้เห็นส่วนที่ลับของขาทั้งสอง

แท้จริงชัยฏอนและเผ่าพันธุ์ของมันเห็นพวกเจ้า

โดยที่พวกเจ้าไม่สามารถมองเห็นพวกเขา

แท้จริงเราได้ทำให้บรรดาชัยฏอนเป็นสหายใกล้ชิดแก่บรรดา

ผู้ไม่ศรัทธา" (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 27)

และเมื่อสรรพสิ่งที่ถูกสร้างไม่สามารถรับรู้ถึงทุกสิ่งที่ดำรงอยู่ไ
ด้

ก็ไม่ใช่ที่อนุมัติให้พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่ได้รับการยืนยันแล้วจ
ากเรื่องราวของสิ่งเร้นลับ ทั้งที่พวกเขาไม่สามารถรับรู้มันได้

*

การศรัทธาต่อกฎสภาพการณ์

อัลก็อดร์ (ด้วยพิทธะฮ์บนตัวดาล) คือ

การกำหนดของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อสรรพสิ่งทั้งหลาย
ตามที่ความรอบรู้ของพระองค์ได้มีมาก่อน

และตามที่วิหยปัญญาของพระองค์ได้กำหนดไว้

และการศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาพการณ์ประกอบด้วยสี่
ประการ คือ

ประการแรก: การศรัทธาว่าอัลลอฮ์ ตะอาลานั้น
ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง ทั้งในภาพรวมและในรายละเอียด
ทั้งในอดีตอันนิรันดร์และอนาคตอันกาลปาวสาน
ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของพระองค์เอง
หรือการกระทำของบ่าวของพระองค์

ประการที่สอง: การศรัทธาว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้น
ทรงบันทึกสรรพสิ่งเหล่านั้นไว้แล้วใน 'อัลเลาหุลมะห์ฟูซ'
และในสองประการนี้ อัลลอฮ์ตะอาลาทรงตรัสว่า:

﴿الَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرٌ 70﴾

"เจ้ามิรู้ดอกหรือว่า

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน

แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว

แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์" (ซูเราะฮ์
อัล-หัจญ์: 70)

และในเศาะฮิห์มุสลิม จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ บิน
อัลอาศ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า:
ฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่า:

«كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ».

"อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกกำหนดการต่างๆ ของทุกสรรพสิ่ง
ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินถึงห้าหมื่นปี"¹

¹ บันทึกโดย มุสลิม: หมายความว่าด้วยอัล-เกาะดร์ บทว่าด้วยการโต้เถียงระหว่างอาดัมและมุซา อะลัยฮิมัสลาม (2653)

ประการที่สาม:

ศรัทธาว่าแท้จริงทุกสรรพสิ่งจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ไม่ว่าจะเป็นการกระทำของพระองค์ หรือการกระทำของบรรดาสิ่งถูกสร้าง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสถึงการกระทำของพระองค์ว่า:

{وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ...}

"และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเลือก..." (ซูเราะฮ์ อัลเกาะศ็อศ : 68) และพระองค์ทรงตรัสว่า:

{...وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ}

"...และอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์" (ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม : 27) และพระองค์ทรงตรัสว่า:

{هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ...}

"พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่างในครรภ์ (มารดาของพวกเจ้า) ตามที่พระองค์ทรงประสงค์..." [อาลิ อิมรอน:6] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสถึงการกระทำของบรรดาสิ่งถูกสร้างไว้ว่า:

{...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَتُّوكُمْ...}

"...และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอนพระองค์ก็จะทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้วพวกเขาก็จะต่อสู้กับพวกเจ้า..." (อัน-นิสาฮ์ : 90) และพระองค์ทรงตรัสว่า:

{...وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ}

"...และหากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์
พวกเขาก็จะไม่กระทำเช่นนั้น ดังนั้นจงฟังพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้น" (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 112)

ประการที่สี่:

ศรัทธาว่าแท้จริงทุกสรรพสิ่งเป็นสิ่งที่ถูกสร้างโดยอัลลอฮ์
ตะอาลา ทั้งในด้านรูปลักษณ์ คุณลักษณะ และอิริยาบถต่าง ๆ
ของมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (62)}

"อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง
และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและผู้ทรงพิทักษ์ทุกสิ่ง" (ซูเราะฮ์
อิซ-ซุมร์ : 62) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{...وَوَلَّىٰ خَلْقَ كُلِّ شَيْءٍ فَعَدْرُهُ تَفْذِيرًا}

"...และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง
แล้วทรงกำหนดสิ่งเหล่านั้นอย่างเหมาะสม" (ซูเราะฮ์ อัล-
ฟุรกอน : 2) และพระองค์ได้ตรัสเกี่ยวกับนบีอิบรอฮีม
อะลัยฮิสสลาม โดยท่านได้กล่าวแก่ประชาชาติของท่านว่า:

{وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (96)}

"ทั้งๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ"
(อัลศ็อฟฟาต : 96)

และการศรัทธาต่อกุสภาวะการณ์
ตามที่เราได้อธิบายมานั้น
ไม่ได้ขัดแย้งกับการที่บ่าวจะมีความจำนงในการกระทำต่าง ๆ
ที่เขาเลือกเอง และมีความสามารถเหนือการกระทำนั้น
เนื่องจากทั้งตัวบทบัญญัติทางศาสนา (ซัรฮ์)

และความเป็นจริงที่เกิดขึ้น (วากิว)

ต่างเป็นหลักฐานยืนยันในเรื่องดังกล่าวให้แก่เขา

ส่วนหลักฐานทางตัวบทบัญญัติ: แท้จริงอัลลอฮ์
ตะอาลาได้ดำรัสเกี่ยวกับความประสงค์ไว้ว่า:

{...فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا}

"...ดังนั้น

ผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายึดทางกลับไปสู่พระผู้อภิบาลของเขาเถิด"
[ซูเราะฮ์ อัน-นะบะฮ์ : 39] และพระองค์ ทรงตรัสว่า:

{...فَاتُّوْا حَرَّتْكُمْ أَنَّىٰ سِنْتُمْ...}

"...ดังนั้น

พวกเจ้าจงเข้าหาแปลงเพาะปลูกของพวกเจ้าได้ตามวิธีและลักษณะที่พวกเจ้าประสงค์..." (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 223)
และอัลลอฮ์ทรงตรัสในเรื่อง 'ความสามารถ' ว่า:

{...فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...}

"ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด

เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตาม..."
[อัด-ตะฆอบูน : 16] และพระองค์ ทรงตรัสว่า:

{...لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...}

"อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้เป็นภาระแก่ชีวิตใด ๆ
มากเกินกว่าความสามารถที่จะแบกรับได้
เขาจะได้รับการตอบแทนที่ดีตามที่เขาได้ชวนชวายไว้
และเขาจะได้รับการลงโทษจากความชั่วที่เขาได้ชวนชวายไว้
..." (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 286)

ส่วนหลักฐานทางสำหรับความเป็นจริงนั้น
มนุษย์ทุกคนย่อมรู้ว่าตนมีความปรารถนาและความสามารถ

ที่ใช้ในการกระทำและละทิ้ง

และแยกแยะระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความประสงค์ของเขา

เช่น

การเดินทาง

กับสิ่งที่เกิดขึ้นโดยปราศจากความประสงค์ของเขา เช่น

การสิ้น

แต่ทว่าความปรารถนาของบ่าวและความสามารถของเขานั้น

เกิดขึ้นได้ด้วยการอนุมัติและเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา

ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

{لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ 28 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 29}

"สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง

และพวกเจ้าจะไม่ประสงค์ได้ นอกจากอัลลอฮ์

พระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์" (อัตตักวีร : 28-29)

เพราะสากลจักรวาลทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์

ตะอาลา จึงไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นในกรรมสิทธิ์ของพระองค์

นอกจากด้วยความรอบรู้และความประสงค์ของพระองค์

และการศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์

-

ตามที่เราได้อธิบายมา-

ไม่ได้ทำให้บ่าวมีข้ออ้างสำหรับสิ่งที่เขาละทิ้งจากบรรดาสิ่งที่เ

ป็นวาญิบ หรือสิ่งที่ได้กระทำไปจากการฝ่าฝืนทั้งหลาย

และด้วยเหตุนี้

การที่เขาใช้มันเป็นข้ออ้างจึงถือเป็นโมฆะด้วยเหตุผลหลายป

ระการ:

ประการที่หนึ่ง: พระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ
كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بِأَسَنَائِهِمْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُمْ لَنَا
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۚ﴾ (148)

"บรรดาผู้ตั้งภาคีจะกล่าวว่า: "หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
แน่นอน พวกเราและบรรพบุรุษของพวกเราจะไม่ตั้งภาคี
และเราจะไม่ทำให้สิ่งใดกลายเป็นสิ่งต้องห้าม"

ในทำนองเดียวกันนั้น

บรรดาชนที่มาก่อนหน้าพวกเขาได้โกหก

(เราะซูลของพวกเขา)

จนกระทั่งพวกเขาได้รู้สึกถึงการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิด
(โอ้ มุฮัมมัด) "พวกเจ้ามีความรู้ใช่ไหม ดังนั้น
ก็จงแสดงความรู้ที่ออกมาแก่เรา?"

พวกเจ้าไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการคาดเดาเท่านั้น
และพวกเจ้าไม่มีอะไรเลยนอกจากการกล่าวเท็จเท่านั้น"

(ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 148)

และหากว่าพวกเขามีข้ออ้างในเรื่องกฎกำหนดสถานะ
อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงทำให้พวกเขาลี้มรสการลงโทษอันรุนแรงของพระองค์

ประการที่สอง: อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (165)

"บรรดาเราะซูล คือผู้มีบทบาทในฐานะผู้แจ้งข่าวดี
และผู้ตักเตือน

เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีข้อโต้แย้งต่ออัลลอฮ์ภายหลังจากบรรดา
เราะซูลเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณ" (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 165)

ถ้าหากการกำหนด (กอดัร)
สามารถใช้เป็นข้ออ้างให้ผู้ฝ่าฝืนได้จริงการส่งบรรดารอชูลม
าก็ย่อมไม่มีประโยชน์ใด ๆ

เพราะแท้จริงการฝ่าฝืนหลังจากการส่งรอชูลมาแล้วนั้น
ก็เกิดขึ้นภายใต้การกำหนดของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งเช่นเดียว
กัน

ประการที่สาม: หะดีษที่รายงานโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม -
และสำนวนนี้เป็นของอัล-บุคอรี- จากอาลี บิน อบีฏอลิบ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ว่าท่านนบีศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
กล่าวว่า:

«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَ الْجَنَّةِ»

"ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรา
เว้นแต่ได้ถูกบันทึกที่พำนักของเขาไว้แล้ว
ว่าจะเป็นในนรกหรือในสวรรค์"

ชายคนหนึ่งจากกลุ่มชนกล่าวว่า: เราจะมอบหมายไม่ได้หรือ
ไฉนท่านเราะซูลุลลอฮ์? ท่านได้กล่าวว่า:

«لَا، اَعْمَلُوا فَكُلُّ مَيْسَرٍ»

"ไม่ ท่านทั้งหลายจงลงมือทำเถิด
เพราะแท้จริงทุกคนจะถูกทำให้เอื้อต่อหนทางของตน"
จากนั้นท่านก็ได้อ่านโองการที่ว่า:

﴿فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى ۝ 5﴾

"ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง (อัลลอฮ์)" (ซูเราะฮ์ อัล-ลัยล
: 5) และในอีกสำนวนหนึ่งของมุสลิม ที่ว่า:

«فَكُلُّ مَيْسَرٍ لِّمَا خُلِقَ لَهُ»

"ดังนั้น

ทุกคนจะถูกทำให้ได้รับความสะดวกไปสู่สิ่งที่เขาถูกสร้างมา
เพื่อสิ่งนั้น"¹ ท่านนบี

คือลัลลอฮฺอะลียฮิซซะลัมได้กำชับให้ปฏิบัติและได้ห้ามมิให้
อ้างกฎกำหนดสภาวะการณื

ประการที่สี่: แท้จริงอัลลอฮฺ ตะอาลา
ทรงใช้บ่าวและทรงห้ามเขา
และไม่ทรงบังคับเขานอกจากตามความสามารถของเขา
อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า:

{فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...}

"ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด

เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตาม..."
[อัต-ตะฆอบูน : 16] และพระองค์ ทรงตรัสว่า:

{لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...}

"อัลลอฮฺจะไม่ทรงทำให้เป็นภาระแก่ชีวิตใด ๆ
มากเกินไปกว่าความสามารถที่จะแบกรับได้..." [อัลบะกอเราะฮฺ :
286] และหากผู้เป็นบ่าวเป็นผู้ถูกบังคับให้กระทำ
ก็เท่ากับว่าเขาถูกบังคับในสิ่งที่เขาไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้
ซึ่งสิ่งนั้นเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้
หากเขาได้กระทำการฝ่าฝืนเพราะความไม่รู้ หรือลืม

¹ บันทึกโดยอัลบุคอรีย: หมวคว่าด้วยอัลเกาะดร์ บทว่าด้วย
"และกิจการของอัลลอฮฺนั้นเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้ว" (6605), และมุสลิม:
หมวคว่าด้วยอัลเกาะดร์ บทว่าด้วยลักษณะการสร้างมนุษย์ในครรภ์มารดา
การบันทึกปัจจัยยังชีพ อายุขัย การงาน ทุกข์และความสุขของเขา (2647)

หรือถูกบังคับ

เขาก็จะไม่เป็นบาป

เพราะเขาคือเป็นผู้ที่ได้รับการยกเว้น

ประการที่ห้า: แท้จริงกฎกำหนดสภาวะการณ์ของอัลลอฮ์
ตะอาลา นั้นเป็นความลับที่ซ่อนเร้น
จะไม่มีผู้ใดล่วงรู้ได้ยกเว้นหลังจากสิ่งที่ถูกกำหนดได้เกิดขึ้นแล้ว

และความประสงค์ของบ่าวต่อสิ่งที่เขาจะกระทำนั้นย่อมเกิดขึ้น
ก่อนการกระทำของเขา ดังนั้น

ความประสงค์ของเขาที่จะกระทำจึงไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ
ความรู้ที่เขามีต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์ของอัลลอฮ์
ด้วยเหตุนี้

ข้ออ้างของเขาในเรื่องกฎกำหนดสภาวะการณ์จึงเป็นโมฆะ
เนื่องจากบุคคลไม่อาจใช้สิ่งที่ตนไม่รู้มาเป็นข้ออ้างได้

ประการที่หก: แท้จริงเราจะเห็นได้ว่า
มนุษย์ย่อมมุ่งมันเลือกสิ่งที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่ตนเอง
ในเรื่องของโลกนี้จนกระทั่งเขาได้รับมันมา
และเขาไม่หันเหไปเลือกสิ่งที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นโทษแก่ตนเอง
แต่แล้วเมื่อเขาหันเหออกไป (จากสิ่งที่ดี) เขากลับนำ
“การกำหนด (กอดัร)” มาเป็นข้ออ้างดังนั้น
เหตุใดเขาจึงหันเหออกจากสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อเขาในเรื่อง
ศาสนา ไปสู่สิ่งที่ เป็นโทษแก่เขาแล้วจึงอ้างการกำหนด
(กอดัร)

อีกเล่า? แท้จริงสภาพของทั้งสองเรื่องนั้นมิใช่เหมือนกันดอกหรือ?!

และเราขอยกตัวอย่างเพื่อสร้างความกระจ่างดังต่อไปนี้

หากว่าเบื้องหน้าของมนุษย์มีเส้นทางอยู่สองสาย:
สายหนึ่งจะนำพาเขาไปสู่เมืองที่เต็มไปด้วยความโกลาหลวุ่น
วาย: การฆ่าฟัน การปล้นสะดม การล่วงละเมิดในเกียรติ
ความหวาดกลัว และความหิวโหย
ส่วนอีกสายหนึ่งจะนำพาเขาไปสู่เมืองที่เต็มไปด้วยความเป็น
ระเบียบ ความปลอดภัยอันมั่นคง การใช้ชีวิตที่สุขสบาย
และการให้เกียรติต่อชีวิต เกียรติยศ และทรัพย์สิน
แล้วเขาจะเลือกเดินในเส้นทางใด?

แท้จริงเขาจะเลือกเดินในเส้นทางที่สอง
ซึ่งจะนำพาเขาไปสู่ดินแดนแห่งระเบียบวินัยและความปลอดภัย

และยอมเป็นไปไม่ได้เลยที่ผู้มีสติปัญญาคนใดจะเลือกเดินใน
เส้นทางของดินแดนแห่งความโกลาหลและความหวาดกลัว
พร้อมกับนำเอากฎกำหนดสภาวะมาเป็นข้ออ้าง
แล้วเหตุใดเล่า

เขาจึงเลือกดำเนินในเส้นทางแห่งนรกแทนที่จะเป็นสวรรค์ใน
เรื่องของวันอาคิเรอะฮ์

และนำเอากฎกำหนดสภาวะมาเป็นข้ออ้าง?

และอีกตัวอย่างหนึ่ง:

เราจะเห็นได้ว่าผู้ปวยนั้นถูกสั่งให้กินยา เขาก็จะดื่มน้ำนั้น
ทั้งที่ใจของเขาไม่ได้ปรารถนามันเลย

และเขาก็ถูกสั่งห้ามไม่ให้กินอาหารที่ให้โทษแก่ตัวเขา

เขาก็ยอมเลิกกินมัน

ทั้งที่ใจของเขาปรารถนayakanจะกินมันก็ตาม

ทั้งหมดนั้นก็เพื่อแสวงหาการเยียวยาและความปลอดภัย

โดยที่เขาไม่สามารถจะปฏิเสธการกินยา
หรือขึ้นไปกินอาหารที่ให้โทษ
แล้วมาอ้างกฎสภาวะการณได้เลย"
เหตุใดมนุษย์จึงละทิ้งสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ได้ทรง
รับบัญชา
หรือกระทำการสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ได้ทรงห้าม
แล้วมาใช้ในการกำหนดกฎสภาวะการณเป็นข้ออ้างเล่า?

ประการที่เจ็ด:

แท้จริงผู้ที่ใช้กฎกำหนดของอัลลอฮ์เป็นข้ออ้างในการละทิ้งข้อ
บังคับทางศาสนา หรือในการทำบาปนั้น
หากมีคนมาล่วงเกินเขาโดยเอาทรัพย์สินของเขาไป

หรือละเมิดเกียรติของเขา

แล้วคนผู้นั้นก็อ้างกฎกำหนดของอัลลอฮ์ และกล่าวว่า
“อย่าตำหนิฉันเลย

เพราะการล่วงเกินของฉิฉันนั้นเป็นไปตามกฎกำหนดของอัล
ลอฮ์” เขายอมไม่ยอมรับข้ออ้างของคนผู้นั้น
แล้วเขาปฏิเสธการอ้างกฎกำหนดสภาวะการณในการที่ผู้อื่น
ละเมิดต่อเขา

แต่กลับใช้อ้างเพื่อตนเองในการที่เขาละเมิดต่อสิทธิของอัล
ลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้อย่างไร?

มีรายงานว่า ท่านอุมัร มุอัมมิดีน อุมัร บิน อัล-ค็อฏฏอบ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

มีผู้ขโมยคนหนึ่งซึ่งสมควรถูกลงโทษตัดมือได้ถูกนำตัวมายัง
ท่าน ท่านจึงมีบัญชาให้ตัดมือของเขา เขาจึงกล่าวว่า:
ข้าก่อน โอ้ท่านอุมัร มุอัมมิดีน

แท้จริงแล้วที่ฉันขโมยไปนั้นเป็นไปด้วยกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์

อุมร์จึงกล่าวว่า:

และเราก็จะตัดด้วยกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์เช่นกัน

และการศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณืมีคุณค่ามากมาย ได้แก่:

ประการแรก: การพึ่งพิงต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
ในขณะที่ลงมือกระทำตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ

โดยที่จะต้องไม่พึ่งพิงอยู่กับตัวเหตุปัจจัยนั้นเพียงอย่างเดียว เพราะแท้จริงแล้วทุกสรรพสิ่งล้วนดำเนินไปตามกฎสภาวะการณืของอัลลอฮ์ตะอาลา

ประการที่สอง: ทำให้บุคคลหนึ่งไม่เกิดความลำพองใจ
เมื่อเขาสมปรารถนา (ประสบความสำเร็จ)

เพราะการที่เขาสมปรารถนานั้น

ถือเป็นความเมตตาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา

ผ่านสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ให้จากบรรดาเหตุปัจจัยแห่งความดีงามและความสำเร็จ

และการที่เขาหลงลำพองในตนเองนั้น

จะทำให้เขาลืมที่จะขอบคุณต่อความเมตตา

ประการที่สาม:

เกิดความสงบสุขและความสบายใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาจาก

กฎกำหนดสภาวะการณืของอัลลอฮ์ ตะอาลา

ดังนั้นเขาจะไม่กังวลกับการสูญเสียสิ่งที่รัก

หรือการประสบกับสิ่งที่ไม่พึงประสงค์

เพราะสิ่งนั้นเป็นไปตามกฎกำหนดสภาวะการณืของอัลลอฮ์

ผู้ทรงกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

และแท้จริงมีสองกลุ่มที่ได้หลงผิดในเรื่อง อัล-เกาะดร์ (กฎสถานการณ์):

กลุ่มแรก: คือกลุ่ม ญะบะรียะฮ์ ซึ่งกล่าวว่า มนุษย์ถูกบังคับให้กระทำการงานของตน และไม่มีเจตจำนง และไม่มีความสามารถใดๆ ในการเลือกกระทำนั้นเลย

กลุ่มที่สอง: กลุ่มเกาะดะรียะฮ์ ซึ่งกล่าวว่า บ่าวนั้นมีความอิสระในการกระทำของตนในด้านเจตจำนงและความสามารถ โดยที่พระประสงค์และเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ตะอาลา ไม่มีผลใดๆ ต่อการกระทำนั้น

การโต้ตอบกลุ่มแรก (อัลญะบะรียะฮ์) ด้วยหลักฐานทางบทบัญญัติศาสนาและความเป็นจริง:

ส่วนหลักฐานทางบทบัญญัติ: แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยืนยันว่า บ่าวนั้นมีเจตจำนง และความต้องการ และพระองค์ถือว่าการกระทำนั้นเป็นของบ่าวเอง ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{...مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ...}

"...ในหมู่พวกเจ้านั้นมีผู้ที่ปรารถนาโลกนี้ และในหมู่พวกเจ้าก็มีผู้ที่ปรารถนาชีวิตหลังความตาย..."

(ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 152) และพระองค์ ตรัสว่า :

{وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا...}

الآية

"และจงกล่าวเถิด (โอ มุฮัมหมัด) สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็จงศรัทธา และผู้ใดประสงค์ก็จงปฏิเสธ แท้จริง

เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับบรรดาผู้ที่อธรรมซึ่งกำแพงของ
มันล้อมรอบพวกเขา..." [ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ : 29]،
และพระองค์ ตรัสว่า :

(مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ)

"ผู้ใดประกอบความดีก็จะได้แก่ตัวของเขา
และผู้ใดประกอบความชั่วก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง
และพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นมิทรงอธรรมต่อปวงบ่าวของพระ
องค์" (ซูเราะฮ์ ฟุศศิลัต : 46)

ส่วนหลักฐานทางความเป็นจริงนั้น
คือมนุษย์ทุกคนย่อมรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่าง
การกระทำที่เกิดจากความสมัครใจของเขา
ซึ่งเขาทำมันด้วยเจตจำนงของตนเอง เช่น การกิน การดื่ม
การขาย และการซื้อ
กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนโดยปราศจากเจตจำนงของตน เช่น
การสั่นเทาจากไข้ และการพลัดตกจากที่สูง ในกรณีแรกนั้น
เขาเป็นผู้กระทำที่เลือกด้วยเจตจำนงของตนโดยปราศจากก
ารบังคับ ส่วนในกรณีที่สอง เขาไม่ใช่ผู้เลือก
และไม่ได้มีความปรารถนาในสิ่งที่เกิดขึ้นกับตน

การโต้ตอบต่อกลุ่มที่สอง (อัล-เกาะดะรียะฮ์)
ด้วยหลักฐานจากบทบัญญัติและสติปัญญา:

ส่วนหลักฐานทางบทบัญญัตินั้น แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา
คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง
และทุกสิ่งย่อมเกิดขึ้นด้วยความประสงค์ของพระองค์
และพระองค์ได้ทรงชี้แจงไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ว่า

การกระทำของปวงปาวนั้นเกิดขึ้นด้วยความประสงค์ของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ أَخْلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّاوْا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾

"...และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์

บรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขาก็คงไม่ผากันเองหลังจากที่หลักฐานที่ชัดเจนได้มายังพวกเขาแล้ว แต่พวกเขาก็ขัดแย้งกัน ดังนั้น

บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ศรัทธาและบางคนเป็นผู้ปฏิเสธ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พวกเขาคงไม่ผากันเอง แต่อัลลอฮ์นั้น ทรงกระทำซึ่งสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์"

(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 253) และพระองค์ตรัสว่า :

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ 13﴾

"และหากเราประสงค์

แน่นอนเราจะทำให้ทุกชีวิตมีทางนำของมันก็ได้

แต่ว่าคำสัญญาของข้าจะต้องเป็นจริง

แน่นอนข้าจะให้นรกเต็มไปด้วยญินและมนุษย์ทั้งหมด"

(ซูเราะฮ์ อัล-สัจญะฮ์: 13)

ส่วนหลักฐานทางปัญญานั้น

คือแท้จริงจักรวาลทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และมนุษย์ก็เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลนี้

ดังนั้นเขาจึงเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และเป็นไปไม่ได้สำหรับสิ่งที่อยู่ภายใต้กรรมสิทธิ์ที่จะจัดการใ

นกรรมสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของ
เว้นแต่ด้วยการอนุวัติและความประสงค์ของพระองค์
*

เป้าหมายของหลักศรัทธาอิสลาม

เป้าหมาย เชิงภาษา คือ ถูกใช้เรียกในหลายความหมาย
เช่น วัตถุที่ถูกตั้งไว้เพื่อเป็นเป้าในการยิง
และทุกสิ่งที่ถูกมุ่งหมาย

และเป้าหมายของหลักศรัทธาอิสลามนั้น
คือเจตนารมณ์ของมัน และเป้าหมายอันสูงส่งของมัน
อันเป็นผลมาจากการยึดมั่นในหลักความเชื่อนั้น
ซึ่งมีอยู่มากมายและหลากหลาย ซึ่งส่วนหนึ่งในนั้นคือ:

ประการแรก:

การอุทิศเจตนาและการเคารพภักดีอย่างบริสุทธิ์ใจแด่อัลลอฮ์
ตะอาลา เพียงผู้เดียว เพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้าง
ไม่มีภาคใดสำหรับพระองค์
ดังนั้นจึงจำเป็นที่เจตนาและการเคารพภักดีจะต้องมีแต่พระองค์
เพียงผู้เดียวเท่านั้น

ประการที่สอง:

การปลดปล่อยสติปัญญาและความคิดจากความสับสนวุ่นวาย
อันเกิดจากการที่หัวใจว่างเปล่าจากหลักความเชื่อนี้
เพราะผู้ที่หัวใจของเขาว่างเปล่าจากมัน
ก็อาจเป็นผู้ที่หัวใจว่างเปล่าจากหลักความเชื่อใด ๆ
ทั้งสิ้นและเป็นผู้เคารพบูชาเพียงวัตถุที่จับต้องได้เท่านั้น
หรือไม่ก็เป็นผู้ที่สับสนอยู่ในความหลงผิดของหลักความเชื่อ
ต่าง ๆ และเรื่องมกมายไร้สาระ

ประการที่สาม: ความสงบสุขทางด้านจิตใจและความคิด
จึงไม่มีความวิตกกังวลในจิตใจ
และไม่มีความสับสนวุ่นวายในความคิด
เพราะหลักความเชื่อนี้จะเชื่อมโยงผู้ศรัทธาเข้ากับพระผู้สร้าง
ของเขา

ดังนั้นเขาจึงพอใจในพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ทรงบริหารกิจ
การ และผู้ทรงปกครองและบัญญัติกฎเกณฑ์
หัวใจของเขาจึงสงบสุขด้วยกฎกำหนดสภาวะการณ์ของพระอง
ค์ และหัวใจของเขาจะเปิดกว้างยอมรับอิสลาม
ดังนั้นเขาจึงไม่แสวงหาสิ่งอื่นใดมาทดแทน

ประการที่สี่:

ความบริสุทธิ์ของเจตนาและการงานจากการเปี่ยมเบนในการ
เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
หรือในการปฏิบัติต่อสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย
เพราะว่าหนึ่งในรากฐานของมันคือการศรัทธาต่อบรรดาศาสน
นทูต ซึ่งครอบคลุมถึงการปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขา
อันเป็นแนวทางที่บริสุทธิ์ทั้งในด้านเจตนาและการงาน

ประการที่ห้า:

ความเด็ดเดี่ยวและความมุ่งมั่นจริงจังในกิจการต่างๆ
โดยที่เขาจะไม่ปล่อยโอกาสในการทำความดีให้ผ่านพ้นไปเว
นแต่จะฉวยโอกาสนั้นไว้ เพื่อหวังในผลบุญตอบแทน
และจะไม่เห็นช่องทางของบาปใดๆ
เว้นแต่เขาจะออกห่างจากมัน
ด้วยความเกรงกลัวต่อการลงทัณฑ์

เพราะหนึ่งในบรรดารากฐานของมันคือการศรัทธาต่อการที่
นั้นคือชีพ และการตอบแทนผลของการทำงาน

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفْلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ (132)}

"และ (การตอบแทน) สำหรับแต่ละคนนั้นมีหลายระดับชั้น
ตามสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

และพระผู้อภิบาลของเจ้าไม่ทรงเมินเฉยต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ"
(ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 132)

และท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมได้ทรงส่งเสริมในเป้าหมายนี้ ดังคำกล่าวของท่านที่ว่า:

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اخْرُصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ؛ فَإِنْ (لَوْ) تَفَتَّحَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ»

"ผู้ศรัทธาที่เข้มแข็งย่อมดีและเป็นที่รัก ญ

อัลลอฮ์มากกว่าผู้ศรัทธาที่อ่อนแอ

ซึ่งทั้งหมดนั้นก็มีความดีงามอยู่

จงมุ่งมั่นในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเจ้าเอง

และจงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และอย่าได้อ่อนแอ

และเมื่อเจ้าประสบกับปัญหาใด ก็อย่าได้กล่าวว่า

หากฉันกระทำเช่นนั้น มันก็จะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้

แต่จงกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้แล้ว

และสิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงทำ

เพราะคำว่า 'ถ้า'

นั่นจะเป็นการเปิดช่องทางให้ชัยฏอนทำงาน"

บันทึกโดยมุสลิม (23)¹

ประการที่หก: การสร้างประชาชาติที่เข้มแข็ง
ที่พร้อมเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อยืนหยัดในศาสนาของตนแ
ละเสริมสร้างรากฐานให้มั่นคง

โดยไม่แยแสต่อสิ่งใดที่จะประสบกับตนในหนทางนั้น

และในเรื่องนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ 15﴾

"แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น

คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์

แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ

แต่พวกเขาได้เสียสละต่อผู้ดีนรด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา

า และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮ์

ชนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง" (ซูเราะฮ์ อัล-หุญรอต
: 15)

ประการที่เจ็ด :

การบรรลุถึงความผาสุกในโลกนี้และโลกหน้า

และการได้รับผลตอบแทนและเกียรติยศ

ด้วยการขัดเกลาบุคคลและสังคม และในเรื่องดังกล่าว อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَهَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 97﴾

¹ บันทึกโดย มุสลิม: หมวดยุซอฮ์ด้วยอัลเกาะดร์ บทว่าด้วยการใช้ให้มีความเข้มแข็ง
การละทิ้งความอ่อนแอ การขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์
และการมอบหมายการกำหนดสภาวะการณ์ต่างๆ แก่อัลลอฮ์, (2664)

"ผู้ใดกระทำความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง
โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา
แน่นอนเราจะทำให้ชีวิตของเขาเป็นชีวิตที่ดี
และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาด้วยการตอบแทนที่ดียิ่งกว่า
สิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้" (ซูเราะฮ์ อัน-นะห์ล : 97)

เหล่านี้คือเป้าหมายบางประการของหลักความเชื่ออิสลาม
เราขอต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
โปรดให้เราและมุสลิมทั้งมวลได้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้
เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ใจดีเสมอ
และมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก
ขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความสันติแด่ท่านนบีของเร
ามุหัมมัด และแต่ครอบครัวของท่าน
และอัครสาวกของท่านทั้งหมด
เรียบเรียงเสร็จสมบูรณ์โดยผู้เรียบเรียง
มุฮัมมัด อัศศอลิห์ อัล-อุษัยมีน

สารบัญ

บทสรุปเกี่ยวกับหลักการเชื่อมั่นในศาสนาอิสลาม	2
บทสรุปเกี่ยวกับหลักการเชื่อมั่นในศาสนาอิสลาม	2
คำนำ	2
ศาสนาอิสลาม	4
หลักการอิสลาม	11
รากฐานแห่งหลักการศรัทธาอิสลาม	16
การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา	18
การศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์	41
การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์	49
การศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล	52
การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์	63
การศรัทธาต่อกฎสภาวะการณ์	90
เป้าหมายของหลักศรัทธาอิสลาม	107